XI. évfolyam. Budapest. — 187. szám. — Szombat, 1877. julius 28.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési dij:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

Egy évre	20.—
Félévre	10.—
Negyedévre	5.—
Egy hóra	1.80

Egy szám 6 krajczár.

Hirdetési dij: 9 hasábos petitsor egyszeri hirdetése 12 kr., többször 10 kr.
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttér: Öt hasábos sor 30 krajczár.

Szerkesztői iroda:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadtatnak el.
Kéziratok csak rendkivüli esetben küldetnek vissza.

Kiadó-hivatal:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová az előfizetési pénzek küldendők.

Figyelmeztetjük és kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük e hó végével lejár, hogy ujabb megrendeléseiket mielőbb megtenni méltóztassanak, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Előfizetési árak:

Augusztus hóra	—	1 frt 80 kr.
Aug.—Szeptemberre	—	3 frt 60 kr.
Aug.—Oktoberre	—	5 frt — kr.
Aug.—Deczemberre	—	8 frt 60 kr.

Lapunk minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után következő napokon is megjelen.

Az előfizetés a hónap bármely napján megkezdhető.

Az előfizető nevének, czimének, lakhelyének s az utolsó postának tisztán s olvasható kiirását kérjük, hogy a lap szétküldésében hiba ne történjék.

Régi előfizetőink legczélszerűbben cselekszenek, ha czimszalagjukat a postautalvány szélére ragasztva beküldik a kiadóhivatalnak.

Az előfizetési pénzek és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés" kiadóhivatalába (himző utcza 1 szám alá) küldendők.

Az „Egyetértés" kiadó-hivatala.

A nép szava.

A nép szólt! A kétkulacsos és félhivatalos lapok hallgatnak. Tetetik, hogy nem tudnak semmit az inditvány utolsó pontjának egyhangu elvetéséről. Ez a tactica nagyon emlékeztet a gyermekre, a ki ágy alá buj a menydörgés előtt és halálsápadtan dugja be füleit, mert azt hiszi apró ujjaival és egy kis gyapottal megállithatja az ég szavát, vagy legalább elrejtődzhet előle.

Pedig dehogy nem hallották. Hallották bizony, mert nyolczezer ember hangja zavarta meg hivatalos mesterkedésök kártyáit, s hiába irják oda ujságlapjuk hazug hasábjaira, hogy a „kellő időben" egyhangulag ment keresztül. Kérdezzék meg Thaisz Eleket, a ki rendőrkapitányi erőszakkal és kikelt képpel tette lehetetlenné, hogy a nép erőteljes nyilatkozata erőteljes határozatban fejeztessék ki, nemcsak dörgő elvetésével a kicsinált resolutióknak, hanem formális meghozatalával a helyzethez és hangulathoz illőnek.

Kérdezzék meg Pulszky Ferenczet, a ki „feloszlatta" a gyülést, midőn a harmadik pontot viharszerü tiltakozással dobta el a nép.

Hazudik az, nyolczezer ember rá a fül és szemtanu, hogy hazudik, a ki meghamisitja, a mit látott, a mit halott, mert fölfelé igy kedvesebb.

Hanem a Tisza-aera az utotsó izig hü akar maradni önmagához. Fogás, hamisitás, hazugság, erőszak, tactica, manöver e körül forog embereinek élete. Ők behoztak egy uj absolut elvet, a melynek Pulszky adott kifejezést, hogy csak annak szabad szólni, csak azt lehet kimondani népgyülésen, a mit az elnök, a mit az intézők akarnak. A közvélemény meghamisitásának ez a legeslegujabb tana, rendőri önkénynyel tetézve. A Tiszapárti „szabadelvüség" ez a maga valódiságában. Csak arra nem tudnak találni eszközt, hogy nyolczezer ember szavát fogják be egyszerre, hogy a népet dresirozzák hivatalos éljenzésre és besipládázott határozatok elfogadására. Az a nép ellenállhatatlanul, bámulatos egyhangusággal és áldozatkész lelkesedéssel tiltakozott a hallgatás, a tactica politikája ellen. Magyarország népét nem ragadják el többé hamis jelszavak, a nép azt dörgi a „kellő időre" — „most", az „eszközökre" — „fegyverre."

Hallották ők ezt jól, sápadtak bele, s titkolják, hogy a nép szava isten szava gyanánt rázta meg térdhajláshoz szokott idegeiket.

Másfél éve, hogy a nép gyakran nyilatkozik. Fokról fokra erősebb e nyilatkozat. A hatalom, mely még félig-meddig ura volt tavaly az első mozgalomnak, lassankint elvesztette minden befolyását, ma már csak a sötétben mutogatott ököllel tekint szét, s a mikor beavatkozik, hevesebbé teszi a mozgalmat. A hatalom után a kétszinü elemek próbálgatták mézes-mázos, se hideg, se meleg politikájukkal félreterelni a szédülékenyebbeket, ma már ezek se zavarnak vizet. A fővárosi nép egyre erélyesebben nyilatkozik. Most csak a határozott semmire nem hajló, concessiókat nem tevő irány birja osztatlan helyeslését, a ki nem ezt követi, a ki nem ezt ajánlja, arra nem hajt; érzi, hogy nagy idők nagy elhatározást igényelnek.

A nép menydörgése volt tegnap a megrázó figyelmeztetés, az országház összes pártjainak és embereinek tanuságául, hogy bizalom szavazattal nem lehet hazát menteni, halogatással nem lehet népet megnyugtatni, midőn az ellenség érdekeink kapuját döngeti az Aldunánál.

A nép nyilatkozni akart és tette azt saját nemes sugallatából egyenesen, s imponáló erővel. Nem szavak kellenek többé neki, hanem tettek; nem elmosódott resolutiók, hanem erélyes actió „Fegyverre már most!" E szavak ereje mellett elvesztek a tekintélyek, elvesztek az érvek, a nép érzi, hogy nem okoskodni, nem takargatni, hanem tettre sarkalni kell. A nép nem felsőbb hatalmaktól várja, hogy vezessék, elérkezettnek látja az időt, hogy saját akarata szabja meg az irányt. A haza övé, a hazát ő tartja fen, a haza megmentése körül ő igényli, hogy fölfelé kiadja a jelszót; kiadja oly világosan, hogy megértse a törvényhozás, megértse a király, megértse a kormány.

Hallották e jelszót, jegyezzék is meg. Mert a nép nyilatkozatának fokozatosan erősebb és erősebb volta, ha „fegyverre" kiáltott, következő alkalommal már fegyvert ragadhat.

Kalapot emelünk a nép előtt!

Verhovay Gyula.

Sajátságos ujsággal lepik meg ma a közönséget. Azt irják, hogy egy küldöttség fogja átadni e határozatokat. Hol támadt fel, ki bizta meg a küldöttséget? a reggeli lapok közül még a félhivatalosak sem merik hivatalos mintára csinált tudósitásaikba belehazudni, hogy a népgyülés ily bizottságot választott. Választott volna igenis, ha az ő határozatát emelik érvényre, s nem „oszlatják" fel a gyülést, midőn ellenmondtak a „kellő időnek" és követelték: „Már most."

Kinevezhetik e bizottságot, el is küldhetik, hogy hamisan adják elő a kormánynak a dolgokat. De bármit tesznek; a főváros polgársága tudja, hogy a népgyülés ily küldöttséget nem választott, tehát ha ilyen ama famosus „kellő idővel" megy, csupán magát, de nem a népgyülést képviseli, a melytől meghatalmazást egyetlen egy lélek sem nyert és hasonló resolutiókra nyerni nem is fog.

Hanem ez a hir annyiban mégis érdekes, mert evvel elárulják, hogy határozataik vihart keltő pontja megbukott, s a gyülést a bizottság megválasztása előtt volt kénytelen Pulszky feloszlatni."

—

Midhat pasa visszahivásának hirével lepték meg a világot. A közönség oly ösztönszerü örömet érez e felett, a minővel csak egy nagy regenerator iránt viseltethetik mindenfelé a nép. Örülünk rajta, mert az önvédelmi és politikai harcz nagy fordulatához kötjük nevét mi is; örülünk neki teljes jóhiszemüséggel, bár ez hivatalosan megerősitve sincs.

De meg vagyunk győződve, hogy meg lesz rövid időn át. És e tekintetben emlékeztetjük olvasóinkat a konstantinápolyi kormányválságról szóló táviratunkra, a melyben meg volt mondva, a hadvezérletben és kormányon történt változásokat Midhad pasa hivei idézték elő, a kik előkészitik közel hazahivatását. Meg volt mondva e táviratban, hogy ott a mozgalmat egyenesen az ő nevével hozzák összeköttetésbe, és hogy a szultánnak választani fog kelleni vagy Midhat visszahivásában vagy trónja elvesztésében. Egyik kikerülhetetlen.

E táviratunk kitünő értesültségét igazolja most a hir, hogy Midhat visszahivatik és máris utban van Konstantinápoly felé. Ennél jobb hirt a tegnapi népgyülés szerencsés jeléül alig hallhatnánk, csak az a kivánatos, hogy mentől előbb hivatalosan erősitsék meg. Rá már odahaza nagy munka vár, s ha visszahivatása késik, a mely különben elmaradhatlan és előbb-utóbb bekövetkezik, félni lehet, hogy későn történhetik. Most, reméljük és hiszszük még nem lesz késő, és személyével a fegyver- és kormányzati tények egész diadalsora fogja hirdetni, hogy Törökország nem bukott el, csak ezentul él istenigazában.

—

Egy rajnai porosz lap, a „Triersche Zeitung" a keleti kérdésről következő figyelemreméltó szavakkal emlékszik meg:

„Ausztria, melynek a kereskedelmi extensióra kelet felé oly szüksége van, mint a tüdőnek a levegőre; Ausztria, melynek az 1866-diki év elzárta utját nyugat felé, folyton jobban fog a slavismus által átöleltetni, mig végre az idők folyamában ki fog tünni, hogy a német elemnek lehetetlen a monarchiát összetartania. Akkor majd Németországnak kellend a még nehezebbé váló feladatot teljesitenie, hogy vedje magát az osztrák szlávok által megszaporodott szláv világ ellen; akkor 50 millió németnek kellend 100 millió szlávot féken tartania. Ha e 100 millió szlávhoz 36 millió francia csatlakozik, akkor Németországnak helyzete is örök veszélynek van kitéve. Magyarország pedig egyszerüen elveszett, a magyarok feloszlanak a szláv világ árjában."

A népgyülés.

A főváros polgárai megbotránkozással vették kezökbe ma reggel a félhivatalos és kétkulacsos sajtó példányait. Mindenik a maga módja szerint elferditeni akarja a nép imposans nyilatkozatát: Az „Ellenőr", „Pester Lloyd" azon kezdik, hogy nem is tudnak semmit az actió sürgetésről, nem hallották nyolcz ezer torok harsány kiáltását a „fegyverre", „már most" jelszóval, hanem meg akarva hamisitani a nép nyilatkozatát, azt igyekeznek elhitetni, hogy nem volt politikai jelentősége, csupán emberiségi. A nép tiltakozott az orosz kegyetlenkedések ellen. Pedig tiltakozott biz az és rendkivül hatalmasan, szokatlan egyhangusággal a bécsi diplomatiai huzavona ellen is.

Legimpertinensebb módon ferdit, hazudozik a „Pesti Napló," még mai esti lapjában is. Ez ugyan nem szokatlan a „Pesti Napló" részéről, de azért oly botrányos módon nem nyilvánult, mint most. A gyülés utolját arczátlanul hamisitja meg. Azt mondja, hogy Pulszky kérdésére mindenütt „igen"-nel feleltek. Mi hivatkozunk a nyolczezer emberre, hivatkozunk minden igazságérzőre, nem egyhangulag kiáltották-e, hogy nem kell a halogató kitétel „kellő időben," hanem kell a határozott „már most," és „azonnal."

És midőn a „Pesti Napló" igy ferdit, utolján még rágalmaz is. Elég impertinens azt állitani, hogy lapunk az „egyhanguság"-ot akarja gyöngiteni. Ezt csak bárgyuság, vagy roszakarat foghatja ránk. Hiszen épen mi is az egyhanguságot constatáltuk és constatáljuk a nép dörgő nyilatkozatában, csakhogy persze nem a diplomaticus, nem a hivatalos és nem a rendőri beavatkozással kierőszakoltatt, hanem a valódit. Hja, de ép ez üt szeget a „Pesti Napló" kétkulacsosainak agyában. Ők keservesen veszik észre, hogy a deákpártiság malmában együttőrlő Pulszkyt ért roppant vereség, mely az „intelligensebb", de nem az intelligentiára számitó „Pesti Naplót" is érte, érzékenyen hatott a befolyásukra. Látták, hogy összesen valamennyi lap, s valamennyi bizottsági tag nem volt képes kiforgatni a népet egyenes gondolkozásából és lelkesedéséből.

A „Pesti Napló"-nak fáj ez rettenetes; s épen ez bizonyit e lap beszámithatatlan állapota mellett. Mintha csupa boldondok, vagy merő gonoszok irnák, annyira nem komoly és nem öntudatos egyetlen szavuk sem. Irnak hetek óta sürgetve az actiót, s midőn a nép az actió mellett nyilatkozik kitörő egyhangusággal, a helyett, hogy örülnének álláspontjuk erősitésének, lappolitikából elferditik, elhazudják, mert hát Urváry és b. Kaas urak benn voltak a bizottságban, de tekintélyük nem volt elég lágy határozatok elfogadására és Pulszky meg nem nyergelésére rávenni a közönséget.

Annak jellemzéseül, minő önző, hazug, csürő, csavaró, megbizhatlan szellem lengi át a „Pesti Napló"-t, elég legyen megemliteni, hogy kétszer egymásután a legnagyobb indiscretióra ragadtatta magát az előkészitő bizottságban folyt tanácskozások és határozatok iránt. Az első eset, midőn vezérczikkben egyenesen bizalmatlanságot fejezett ki a compromissumok alapján létesült határozatok iránt, a másik, midőn a szónokok nevét közzétette, bár ezt titkolni akarták. B. Kaas ur plane jónak látta diplomaticus politikussággal megugrani a gyülés elől, mert „limonáde" természetünek tartotta és mondotta egész nyiltan.

Még többet is hozhatunk fel. A „Pesti Napló" emberei ez elfogult, szükkeblü, kétszinü elemnek, már a tegnapi nap délutánján arról is birtak tudomással, hogy a rendőrség, már t. i. Thaisz nem fogja megengedni, hogy a gyülésen a hivatalosan kinevezett szónokokon kivül bárki beszélhessen és erélyesebb inditványt tehessen. Még arról is tudtak ott beszélni, hogy b. Kemény államtitkár egyenesen be akart tiltani minden politikai nyilatkozat tételét és valami szörnyü logikával sütögették ki, hogy programm szerint a gyülés csak Klapkáért hivatván össze, egyedül ő beszélhet, azután a népgyülést feloszlatják. De végre belátták, hogy ez iszonyu recensust költött volna, engedték tehát a kötött marsroután belől Pulszky szónokokat fennszóval dirigáló müködése mellett lefolyni a gyülést, de mert már akkor neszét vették, hogy a nép actiót sürgető akaratát formalis inditványképen is adják be, hogy formalis határozattá emelhessék, hozzá folyamodtak ama hallatlan módhoz, melyről lapunk mellett, az utasitásokat a dolgok mikénti feltalálására Pulszkytól nem kapó lapok mind fölemlitették még a russophil hirben álló „Pester Journal" is.

Ez az igaz. Tanunk rá a nép. És beszélhetnek a mit akarnak, mentől jobban hazudoznak, annál inkább elvesztik befolyásukat a népre. Nagyon jól van ez igy. Az „Egyetértés" erejét az képezi, hogy soha sem hazudott. Midőn egykor a mi nézeteinknek nem kedvezőleg nyilatkozott a nép, megtámadtuk, de beismertük mindig a mi történt. Most azért örvendünk a nép részéről azon megtiszteltetésnek, hogy véleményünk, melyben senki emberfia kedvéért, pillanatig sem habozunk, hanem mindenféle viszonyok, mindenféle intrigák, nyilt és alattomos támadások között fentartjuk, egyuttal mindig a nép véleménye is. Ez volt kitünőleg tegnap és miért tagadnók, hogy jól esik, mert küzdelmeink sikerében látjuk, a nemzeti ügy közel diadalát. Ezt látják már önök is uraim. És eddig támadtak, most megváltoztatva tacticájukat felsőbb intésre és közös érdekből agyonhallgatni próbálják az ország előtt.

De már erre aztán van okunk harsogó kaczajba törni ki. Ha a diadal elhallgatása és elhazudozása önöknek egyetlen fegyvere, akkor jó éjszakát urak, önök elbuktak menthetetlenül lágy, kétszinü és hivatalos irányukkal. Avagy nem veszik észre, hogy ez irányuk lejártak erély, határozottság, tettek után indul lázas erővel a nép, és a faképnél hagyja politikájukat.

Ez fáj önöknek, hanem isten látja lelkünket, nem segithetünk rajta. Ma már „előre" a „jelszó," s nem kullogás hátrafelé.

* * *

Hogy a közönség fogalmat szerezzen, menynyire meghamisitják és elhazudják a kormánypárti és kétkulacsos lapok a történteket, s mennyire szóról-szóra hiven adtuk elő mi, álljon itt a „Kelet Népe" leirása. E leirásból veheti észre a közönség, milyen menydörgő volt ott a nyilatkozat, tehát az ország meggyőződhet arról is, mily colossalis impertinentiával hamisitják nálunk a közvéleményt akkor is, ha szemök láttára és fülök hallatára nyilvánul. De hadd szóljon a „Kelet Népe."

„A komité azt akarta, hogy a népgyülés szavazzon a kormánynak bizalmat, s bizza egészen a kormányra, hogy a „kellő időben" tetszése vagy belátása szerint cselekedjék: a népgyülés pedig egyhangulag odamódositotta e kifejezést, hogy „már most!" a mi által a kormánynak, ha formailag nem is, de lényegileg bizalmatlanságot szavazott.

A kormánynak azonban sem az egyikről, sem a másikról nem lesz hivatalos tudomása, mert a népgyülés Thaisz Elek rendőrkapitány ur interventiója folytán nem juthatott el azon stádiumig, hogy mint szokás, a végén egy küldöttséget meneszthetett volna a kormányhoz, esetleges határozatának tolmácsolására.

Thaisz Elek rendőrkapitány ur ugyanis, a „szabadelvü" aera doctrináiból azt a meggyőződést meritette magának a népgyülések természete felől, hogy népgyülésen csak azokat szabad elmondani a mik a rendőrségnél előlegesen bejelentetnek, s csak azoknak szabad szólani, a kik magukat legalább 24 óra előtt szólásra följegyeztetik a rendőrségi hivatalban. — Ez a kozák tempó, melyhez Pugacseff botja sem hiányzott, melylyel

---

AZ „EGYETÉRTÉS" TÁRCZÁJA.

Brignole grófnő.

— Méry után. —

(Vége.)

— Igen ... de mit csináljak már most ott?... Mindennek vége... Nézd csak, mily vigan kel fel a nap, hogy nevet a természet! Pacsirtát hallottam énekelni az éjjel álmomban . . . az Isten mindig igy gúnyolódik velünk . . . — Gondol is a természet az én szerencsétlenségemmel! . . . Ha mindannyiszor fátyolt venne magára, valahányszor szenvedőt lát, örök gyászban lenne. . . . Jól van, jól! Ölts magadra azurkék és arany ruhát, Itália szép ege, felviditja az majd fiaid nyomoruságát.

— Ugy hiszem már bemehetnénk, jegyzé meg nyugodtan Pallavicini.

— Oh! te, te márványból vagy, mint palotád, melyet épitettél . . . Szerettél valaha?

— Százszor, de ugy, mint te, soha.

— Szerettél már oly nőt, ki érzelmedet viszonozni látszott, és azután máshoz ment nőül?

— Bizony szerettem olyat is.

— No, és mit csináltál?

— Megvigasztalódtam.

— Ej, ez különös, szavad még megnyugtat. Add ide kezedet, hogy megszoritsam, oly jól esik vigasztalásod.

— Hála istennek! Gyógyulni kezdesz barátom! Fogd meg karomat és sétáljunk be a városba. Hallod-e, a Bri . . .

— Oh! ne emlitsd nevét!

— Jó; a grófnő szép, elragadó, az mind igaz, arczszine átlátszó rózsaszinü, szemei világitanak és azur kékek, mint a génuai tengerből; ajkai korallpirosak, fogai gyöngysorok, nyaka elefánt-csontból van, vállait a legnagyobb szobrász, a természet, szerelemtől idomitá, — termete, oh! az a termet csak a te barátodnak, velenczei Tición-nak Venuszán látható! Szellemét, szivét, lelkét illetőleg még nem szóltál róla soha, ugy látszik az keveset is érdekel. Azért hát engedj huszonnégy órát, és adok neked egy másik Brignole grófnőt.

— Oh! hallgass! hallgass! az lehetetlen!

— Lehetetlen! Brignole grófnőnél különbet adok neked. . . . Én például elvesztettem palotámat, és ha annál különbet adnának most, becsületszavamra, rögtön meglennék vigasztalva. Te mosolyogsz! ugy látszik jobban vagy már. Hagyd tehát a pacsirtákat énekelni, és a gunyolódó természetet nevetgélni, beszéljünk okosan. Kedves barátom, Olaszországnak minden grófnője nem ér annyit, mint az a vér, mely most ereidből ömlött ki . . .

— Mondjad csak, micsoda más nőről akarsz te beszélni?

— Hála legyen a Nostra-Donna-di-Rimedionak, ki abban az utczában lakik, hova most megyünk. Meggyógyultunk! Ah! te érdeklődől tehát egy másik nő iránt . . .

— Puszta kiváncsiságból . . .

— Értem... Eh! istenem, a müvészek szerelme, ugy hiszem nem is egyéb mint egy őrült kiváncsiság. Ha az Adriani villa Venusza föld alatt heverne, te bizonyosan beállanál fényes nappal árkot ásó napszámosnak, hogy először láthassad és csókolhassad meg...

— Már az igaz.

— Titeket valóban csak érzékeitek vezetnek, azért is állhatatlanságtok már közmondássá vált. Kedveseitekből muzeumot csináltatok, épen mint festményeitekből képgyüjteményt. Ez a ti mesterségtek; a természetet tanulmányozzátok és nem láttok sokszor ott egyebet egy szép mintánál, hol valaki más talán halhatatlan szenvedélyének szellemi ideálját ismeri fel. No hát én adok neked egy modelt, mely irigygyé tenné a világ legszebb, Vénuszát.

— Neve?

— Holnap megtudod! ma aludjál és csillapitsd le lázadat.

Igy beszélgetve érte el a két barát lakását az Annonciade terén. A városban még mindenki aludt. Egy sebészt hivtak azonnal, ki épen nem találta veszedelmesnek a dolgot, habár sok vér folyt is el. Mindent összevéve huszonnégy órai nyugalmat ajánlott.

Másnap délben egy gróf Brignole egyenruháját viselő inas lépett Van-Dick lakásába levéllel a kezében. Pallavicini épen öltözteté a müvészt, ki még igen gyenge és halavány volt. A gróf kérte Van-Dicket, hogy látogassa meg palotájában.

— Furcsa dolog, mondá a festő, mit akarhat velem a gróf?... nem látott soha, nem is ismer.

— El kell menni megnézni, mondá Pallavicini. Elkisérjelek?

— Mindenesetre, magam nem is mennék, bizonyosan valami gonoszban töri a fejét. Sejditi talán . . . Hamar! Menjünk hamar a Durazzo palotába.

— Kár; félek, hogy viszonlátod, rosszabbul leszel, és . . .

— Őt, soha sem látom többé, soha! A gróffal beszélek, mással semmi közöm — oh! ha őt meglátnám, meghalnék szégyenletemben, féltékenység és kétségbeesésben . . . Jőjj . . .

— Te nem vagy elég nyugodt, hogy hamarjában ilyen látogatást tegyél . . . Várjunk inkább holnapig vagy ma estélig . . .

— Egy perczet sem . . .

— Fájdalom! Már megint ott vagyok, hol előbb.

— Oh! te nem ismersz. Vége van már, ha mondom, emlék az már — nem egyéb, visszatetsző nehéz álom . . . Menjünk a Durazzóba.

— Menjünk!

Van-Dick nagyszerü öltözéket vett magára, diszes ruhái azonban nem takarhaták el arczán a fájdalmat és izgatottságát. Rettenetesen sápadt volt; menése, melyet könnyüvé akart tenni, majdnem tántorgó volt. Jobb kezét felöltönye egyik nyilásába rejté, mintha szokása lett volna. Másik kezével támaszkodott; Pallavicini sóhajtva követé.

Bevezették a grófhoz, ki nem sokáig várakoztatott magára.

— Van-Dick uram, mondá a hozzá siető gróf, ne nehezteljen eljárásomért, csak most tudtam meg, hogy visszatért városunkba; először itt létekor nem volt szerencsém megismerhetni, azért most sietek felajánlani önnek barátságomat és palotámat. Durazzo a nagy müvészek vendégfogadója, nemde Pallavicini?

Van-Dick meghajtotta magát, de nem szólt semmit: tökéletesen meg volt zavarodva.

— Foglaljanak helyet, uraim, folytatá a gróf, valami kis mondani valóm van önnek, Van-Dick ur. Én megnősültem tegnapelőtt és azt akarnám, hogy családi boldogságom az ön müvészi lángesze és kincseim áldása alatt kezdődjék: nőmet fesse le tehát és ha dijul aranyokkal kellene is kiraknom az arczképet, mégis örökre lekötelezettje maradnék.

Van-Dick ujból meghajolt. Hallgatása müvészi félénkségnek vétetett egy ily nagy urral szemben.

— Mikor kezdhetné meg tehát nőm az ülést?

— Ma, — én készen vagyok, — felelé Van-Dick elhaló hangon.

— Ön igen kedves ember, müvész ur; valóban kitalálta óhajomat. Műcsarnokomban készen találand mindent, vásznat, festéket és egyebet. Fennállva kivánnám őt lefesteni, mint Velletri markiznőt láttam, kinek arczképével ön egy valódi remek-müvet alkotott, mint általában minden festményével . . ; ah! mondja csak, Pallavicini gróf ur, hogy is hagyta el a mi lerbinói ellenfelünket?

— Ma reggel utazott el Florenczbe.

— Hallottam, hogy az egy fizetett verekedő volt a Gippinók zsoldjában. Ellenségeim épen menyegzőm estéjén akartak meggyilkoltatni; jól ki volt gondolva, az igaz. — Várjanak csak egy kicsit uraim, bevezetem nőmet.

Ezzel visszament szobáiba.

Van-Dick és Pallavicini egy darabig egymásra néztek szó nélkül.

— Egy jó tanácsot adok, Van-Dick, akarod?

— Halljuk.

— Menj el innen.

— Lehetetlen! mit mondana a gróf?

— Mit törődöl vele?

— Bolondnak fog tartani.

— Egy negyed óra mulva az is leszel egészen, ha itt maradsz.

— Sorsomra bizom magamat.

— De gondold meg, hogy meg vagy sebesitve, hogy kezed nem birja az ecsetet.

— Balkézzel fogok festeni.

— Halvány vagy, te szenvedsz, majdnem haldokolsz, a munkába bizonyosan bele fogsz halni,

— Annál jobb.

Az ajtó kinyilt, és a grófnő belépett.

Mintha vakitó szépsége az egész csarnokot megvilágitotta volna sugaraival; még Pallavicini sem tudta visszafojtani egészen csodálkozó felkiáltását, soha sem látta még ily szépnek. Fekete selyemből kötött ruha ömlött el termetén, vállai és karjai szabadon voltak és csodálatos fehérségük még inkább kiviláglott a sötét szövet közül. Valami égi mosollyal köszönté a két idegent és Van-Dickhoz fordulva, hasonlithatlan kecscsel mondá neki:

— Mester, szolgálatjára állok; megtiszteltetésnek veszem, hogy előtte ülhetek.

— Menjünk a mücsarnokba, mondá Brignole gróf; Van-Dick ur ki fogja választani festőszereit.

Mind a négyen bementek a szomszédos terembe.

— Most ön otthon van, folytatá a gróf; megengedi, hogy itt maradjunk?

Van-Dick már azt sem tudta hol van, egy szót sem tudott felelni. Pallavicini azonban megszánván barátját, egész hideg vérrel mondá:

— Én ismerem Van-Dicket, ő szereti a kényelmet és nem örömest fest mások előtt; hagyjuk magára.

A grófnő és Van-Dick egyedül maradtak a teremben.

— Sohasem láttam szebbet Velletzi márkiznő arczképénél, mondá a grófnő nyájas hangon, mintegy megkezdendő a társalgást.

— Mindent elfogok követni, hogy kiérdemeljem megelégedését, felelé a müvész félénken.

— Ön már azt megnyerte előre. Mondja csak, szép az a Velletri márkiznő, én nem ismerem őt.

— Sohasem láttam, asszonyom.

— Hogyan! Hisz ön lefestette őt!

— Ah! igen, a márkiznő. . . . Bocsánat asszonyom, egészen el vagyok merülve munkámban . . . Ha jól emlékszem, elég csinos. — Ugy látszik, ön igen könnyen feledi modeljait . . . Oh!

— Ön ülve akar engem lefesteni! Nem szeretem az ilyen képeket. Fennállva akarom, mo-

az udvarias rendőrkapitány szétoszlásra „intette“ azokat, a kik Pulszky berekesztő szavai után a határozat hozatalnak szükségét érezték, és keresték azt a szónokot, a ki a már akkor meglehetősen felizgatott hangulatot mederbe terelje, — mindenesetre hasznos utmutatás azokra, a kik azt hiszik, hogy a jelenlegi szabadelvű korszak alatt a népnek, azokkal szemben, a kik véleményét megakarják hamisitani, van joga kifejezni véleményét meghamisitatlanul.

A gyülés végéről következőleg ir a „Kelet Népe“:

„Leirhatlan a hatás, melyet a resolutió szült. A nagy zajból csak e szavak voltak kivehetők: „Most, nem száz év mulva!“ Pulszky azonban ismét bebizonyitotta, hogy a czinismus még egy népgyülés elnökénél sem vész kárba: ritka „lélekjelenettel“ belekiáltotta a tömegbe, hogy elfogadják a határozati javaslatot?“ s daczára annak, hogy nézetében a jelen voltak közül egy ember sem osztozott, mert a kit nem lehetett hallani, az kezével intett, hogy nem fogadja el, daczára ennek rögtön utána tette irigylésre méltó kedélyességgel: a határozati javaslat, — „egyhangulag elfogadtatott.“ De száradjon Pulszky Ferencz ur lelkén, ha szeme rosszul látott és füle rosszul hallott; ez lehetett optikai és akusztikai csalódás. De kérdezzük, hogy milyen csalódás szállotta meg a lelkét akkor, midőn Helfy javaslatának felolvasása után többen felkiáltottak, hogy szólni akarnak, mások pedig, hogy módositványt akarnak benyujtani, és ismét mások, kik a rozolucióhoz akartak szólni, — s Pulszky ur ezekre pure et simple ráförmedt, hogy ha mondani valójuk van, ugy hivjanak össze egy uj népgyülést! Ime, Pulszkytól csak mindig lehet tanulni; ad oculos demonstrálta, hogy a népgyülés nem olyan gyülés, melyen a nép is hallatja szavát, hanem csak efféle komédia, a melyen csak azokat lehet hallani, kik a szinlapra kivannak irva. Beszélhetett azután a közönség, a mit akart: a resolutio „el lett tagadva.“ Többen a közönség körül felugráltak a tribune-re, hogy a népgyülésnek merőben ellenkező nézetének kifejezést adjanak, de az elnök utját vágta ez „alkalmatlankodásnak“ azon kijelentéssel, hogy: „a határozati javaslat el lévén fogadva, a gyülést ezennel feloszlatom.“

Muszka hangok.

A „Sovremennyja Szviestija“ magán kivül van örömében a felett, hogy a német kormány a volt porosz tiszteknek megengedte orosz hadi szolgálatba lépni s roppant fontosságot tulajdonitván ezen engedményeknek, gunyból vagy komolyan azon megjegyzést teszi, hogy a hivatalos Németország némelykor tettleg több figyelmet fordit az orosz érdekekre mintsem az orosz irányadó körök. Szilárd és böles a Németország politikája Oroszországgal szemben. Az orosz fegyvert sikereinek mérve szerint növekedik a diplomatiai „bachanaliak“ szemtelensége, de szintén e mérv szerint az angol-osztrák mérgelődés és gyülölet közepette a német politika mindinkább határozott alakot ölt. „Az Európára nézve rettenetes“ szomszéd hatalmas szava hija az oroszokat, hogy a Dunán, a Balkánon át Konstantinápoly felé tartsanak.

Egy másik vezérczikkében ugyanezen lap Mithat pasa visszahivásáról szólva, azon kérdést veti fel, mit vár ezen államférfi visszatérésétől Angolország, mely rosz helyzetében minden eszközt megmozditani kénytelen, mit nyer, és mily javulást eszközölhet most maga Mithat a helyzeten, mikor az orosz haderő majdnem már Stambul kapuinál áll? Mithat nem hoz, nem kap uj erőt, nem fog kölcsönözni senkinek uj észtehetséget legfeljebb honára nézve lealázó békét aláirni lesz alkalma. O megnyithatja az angoloknak a Dardanellákat és a Bosporust, de az angol hajóhadnak itt léte meg nem akadályozza az oroszoknak az ottomán székvárosba bevonulását s szárazföldi haderőt nem lesz idejök partra vetni. Layard és patronusa Beaconsfield két czélt tarthatnak szem előtt. Vagy remélik, az oroszok támadását a flottának Konstantinápoly előtti állása által feltartóztatni s ez sajátságos természetü ultimatum lenne. Oroszország kénytelen lesz vagy megállni vagy pedig, ha ezen fenyegetést figyelembe nem veszi, magát Angolországgal háboruban levőnek tekinteni. Ez utóbbi eset lord Beaconsfield forró óhajtása, hogy egész Európát lángba boritsa. Nem szükséges megjegyezni, hogy Oroszország meltósága meg nem engedheti hadai előnyomulásának megállitására irányult oly olcsó eszközt, s ha elkerülhetlen lenne elfogadni a háborut, ez elfog fogadtatni, de Angolország szeszélyének törekvéseit és sikereit ő fel nem áldozza.

Avagy pedig Anglia Midhat segitségével szándékozik gyökeres forradalmi változást előidézni, a szultánt megbuktatni, s trónjára oly férfiut, — magát Mithat pasát talán — emelni a ki hajlandó lesz az angol gyámságot elfogadni. Ezen esetben uj ottoman birodalom keletkeznék, melynek élén ezen pasa angol protectoratus alatt állana. A muzulmán birodalom ekkor majd két részre fog szakadni az uj meg ó török pártira — angol és oroszra — s a balkáni félsziget két európai hatalom küzdelmének szintere leend, melyeknek egyike az uj Törökország nevében és ennek oltalmáért a másik pedig az ó Törökország védelmeért fog verekedni. A kimenetel nem kétséges s ha az irigység az angol kabinetben még el nem oltotta a becsület és eszesség utolsó szikráját Beaconsfield lordnak nem kellene törekedni a török birodalom ily végére, mely elkerülhetlenül az angol világuralom végének elejét képezné.

A „Russkij Mir“ Angolországról igy nyilatkozik: „Elmult azon idő, a midőn minket komolyan foglalkoztatott, mit tesz, vagy mit mond Angolország. Az angolok álszenteskedő turkofilismusra haragodtunk, de jelenleg az is megszünt. Boszankodás helyett közönösség állott be, mely az angol politikai és hadiképesség becslésében alapszik. Ha Angolország tényleg is összeszövetkeznék Törökországgal, ez sem változtatna valamit a dolgon; mert az angolok legfőlebb mintegy ötven ezernyi hadtestet állithatnak fel, a mi a mostani hadviselési feltételek mellett nem sokat ér. Ha az angolok valóban Konstantinápoly védőjének szerepét magukra vállalják, az orosz hadsereg által onnan kikergettetnek. Hiszen mi most sem viseljük a háborut Törökországgal magával, hanem annak szövetségeseivel, az angolokkal. Mig a diplomatiai béke tartott, addig lehetett még az angol szavára valamit adni, de jelenleg az angol fenyegetődzések nevetségesek. Angolország vissza nem tarthatja az orosz hadseregnek Konstantinápoly felé előnyomulását. Mi most is háboruban vagyunk Angolországgal; minden lépésen annak tegyvere, eszközei, tudományai és pénze ellen harczolunk. — Mily különbség van reánk nézve az egyptomi és az angol hadsereg közt. Angolország pénzével fegyvereztetnek azok fel, ő küldi azokat ellenünk és pedig annak köszönetéül, mert igéretet tettünk, hogy Egyptomot nem fogjuk bántani. Mi nem vezetünk háborut Egyptommal, s annak segitő hadcsapatai, tényleg angol csapatok, s Angolország még most is a semlegességnek minden jogait élvezi. Lépjen tehát Angolország mint nyilt ellenségünk fel, ha képes és ha bátorsága van; de épen ez a dolog bibéje, hogy ő sem képes, sem bátor egy háborut velünk kockáztatni, mely Oroszországban szerfelett népszerü lenne.“

A „Moszkovskija Vjedomosti“ a torylapokkal polemizál, melyek az orosz hadsereg felett mindenféle koholmányokat terjesztenek. Ily közlemények, ugy hisszük, nemcsak Oroszországban, hanem világszerte nevetséget és megvetést keltenek. Az angol parlament erre vonatkozólag igen szomoru komédiát játszik. Mit gondolnak az angolok, hogy Oroszországnak arra van szüksége, hogy valaki őt az angol parlamentben megvédje. Ily izetlenség szembetünő. Az angoloknak magunknak is kell azon nevetniök.

Portsmouthból távirják tegnapi keltével, hogy az „Euphrates“ hadigőzös ma este 140 tiszttel és 1481 katonával Gibraltárba és Maltába indult.

A háboru.

Az idő halad s a döntő ütközet még mindig késik a dunai harcztérén. Mehemed Ali pasa, mint tudjuk, nyolcznapi időt kért magának, hogy a harcztéri körülmények iránt tájékozhassa magát mielőtt a hadműveletekhez fogna; de ugy látszik, hogy az orosz trónörökös sem igen ismeri a török hadsereg állását, mert félreismerhetlenül kerüli az azzal való elhatározó találkozást, s inkább Ruscsuknak könnyebb sikerrel kecsegtető ostromzárolását választotta czélul; csakhogy csalódott számitásában s czéljához semmivel sincs közelebb, mint akkor volt, midőn magát Rusesuk ostromlására határozta. De nemcsak e helyen voltak az oroszok hadműveletei sikertelenek, hanem a Sipkaszoros elfoglalása óta mindenütt. A Sipkaszoros bevétele az oroszok által három napi küzdelem után f. hó 19-én történt, s azóta — mintha csak az ártatlanul megölt muzulmánok átka fogta volna meg őket — itt vagy amott mindennap szenvedtek vereséget azon ütközetekben, melyek a két fél előhadainak találkozásakor fejlődtek ki. Ezen csatározások egyenkint jelentéktelenek voltak, de együttvéve s a plevnai nagy ütközet hozzájárulásával oly érezhető veszteséget okoztak az orosz hadseregnek, hogy az orosz fővezér tervének megingatták alapját s az kénytelen lett uj tervet uj alapra fektetni. Az orosz hadműveletek alapját Nikápoly elfoglalása óta a nikápoly-sisztovai vonal képezte, s ma már a sisztova-tirnovai vonal szolgál azok alapjául, s a főhadiszállást pedig, ámbár hallgatnak vele, áttették Bjelába.

Mehemed Ali pasa a következő jelentést küldte f. hó 22-éről Konstantinápolyba: Tegnap két zászlóalj gyalogság és egy század lovasság megverte az oroszoknak négy zászlóalj gyalogságából és egy ezred lovasságból álló haderejét Jánnánál Sumla és Ozman-Bazár között. Veszteségeink jelentéktelenek voltak. A törökök előhada Sziliszriához közel a muszkák által megtámadtatván, kényszeritette azokat visszavonulni s feladni terveket, hogy oldalmozdulatot tegyenek. Egy lovas csapat Haszán pasa vezénylete alatt megverte a kozákok egy osztagát, mely Kadiköjt elfoglalva tartá. Gyalogságunk kikerülve egy lesben álló csapatot, elfoglalta az ellenség hadállásait nagy menynyiségü fegyvert és hadi szereket is ejtvén zsákmányul.

Ugyan ő tegnapi kelettel azt jelentette, hogy az oroszok Plevna alól Ozman pasa lovassága által üldöztetve egész Sisztováig hátráltak, s igy erre vonatkozó tegnapi táviratunk állitása minden kétséget kizár.

A helyzetben beállt fordulatot következőleg irja le a „D. Ztg.-nak következő mai keletü távirata:

Plevnából ujabban jelentékeny ütközetet jeleznek, mely az oroszok visszavonulásával végződött; veszteségök fölötte nagy. Az orosz főhadiszállásban a sumlai török sereg mozgalmairól érkezett hirek nagy aggodalmakat keltenek. Attól tartanak, hogy Mehemed Ali terve odairányul, hogy a Balkánon átvonult orosz sereg visszavonulási utját elvágja, mi ama nagy haderő folytán, melyet a törökök Drinápolynál összevontak, nem lehetetlen. Drinápoly száz darab, legnagyobb caliberü ágyuval van fölszerelve.

A balkáni harczter helyzetére elég világot vet azon körülmény, hogy Reuf pasa már Jeni-Zágrából sürgönyözte f. hó 24-éről a kozákokon nyert győzelmét, pedig Jeni-Zágra még rövid idő előtt az oroszok kezében volt.

Az oroszok ekként változott helyzetét még inkább sulyosbitja azon baj, mely a hadsereget az élelmezés tekintetében a Romániában kiütött marhavész folytán fenyegeti.

Egy tegnapi távirat szerint a montenegróiak ismét bevettek két váracsot, de viszont nekik is voltak veszteségeik. Ali Szaib pasa ugyanis a következőket jelenti Podgoriczából f. hó 22-éről; A montenegróiak körülvették Saturmán kis erődöt. Értesülve a helyőrség kritikus helyzetéről, nélkülözhető haderőnket segitségül küldtük és elfoglaltuk Zoicsát, kényszeritve a montenegróiakat megfutni s nehéz veszteségeket okoztunk nekik. A mi veszteségünk csekély.

* * *

* **Az ázsiai harczteren** a lázadás mindinkább terjed, a fölkelők hadereje folyvást gyarapodik az orosz hadseregbeli szökevények csatlakozása által. Nemcsak a közemberek szöknek át, hanem még fiatal cserkesz tisztek is, kik az oroszországi katonai intézetekben neveltettek, sőt már Samil legidősb fia is a fölkelők táborában van. Az orosz kormány sürgetős intézkedéseket tett Mihály nagyherczeg hadseregének megerősitésére. Három hadosztály van utban a harczter felé 204 ágyuval, s mihelyt megérkeztek, az orosz hadsereg ismét megkezdi az előnyomulást Örményországban. De remélhető, hogy Mukhtár pasa nem fogja azt tétlenül bevárni, s még az orosz segélycsapatok megérkezése előtt megveri a főhadsereget.

Skutariból irják julius 16-áról a „Pol. Cor.“-nek:

Hafiz Akhmet pasa osztálytábornok Mehemet Ali pasa helyébe átvette a novibazári parancsnokságot, s e hó 13-ikán 5 bosnyák zászlóaljjal odaindult. Minthogy ezen zászlóaljak Ali pasa hercegovinai csapatainak erősitésére vannak szánva, de oda Prizrenden át későn érkeznek meg, Hafiz pasa Szjenicából 5 zászlóaljat küldött Hercegovinába. Hafiz pasa utasitást kapott, hogy lehetőleg gyorsan mozogjon előre, mert a porta attól tart, hogy a szerbek mégis megkezdhetik az ellenségeskedést s Szjeniczán át a montenegróiakkal összekötteésbe léphetnek.

Hirlik, hogy Ali pasának Herczegovinában az uj ordre de bataille szerint 22 zászlóalja lesz. Hafiz Akhmet pasának Novibazárban 18, és Ali Szaib pasának Albániában 22 zászlóalja van. A helyőrségek e csapatok felét igénybe veszik. A másik felét a basi-bozukokkal együtt a montenegrói támadás ellenében fogják felhasználni.

Albániában az uj ordre de bataille még nincs végleg megállapitva; jelenleg 3 zászlóalj van Skutariban, 5 zászlóalj a podgoriczai táborban, 2 zászlóalj képezi a spuzi helyőrséget, s kettő a podgoriczai erődökben van.

Podgoriczából és Spuzból elszállitották a sebesülteket; Skutariban is lassan-lassan kiüritik a kórházaknak használt házakat s a sebesülteket és rokkantakat Konstantinápolyba és Monasztirbe viszik. E héten 600-at vitt egy Lloyd-gőzös Konstantinápolyba.

Az uj Pressé“-nek azon iszonyu hirt távirják, hogy Sztalatviczában a mecsetbe menekült törökökre az oroszok rájok gyujtották a mecsetet s mindnyájan bennégtek.

A fővárosi középitési bizottság ma délután Gerlóczy elnöklete alatt több tekintetben érdekes ülést tartott. Az ülésen a következő ügyek nyertek elintézést:

A tanács egyik ügyosztálya a mérnöki hivatallal egyetértőleg tervet nyujtván be a nyári időtartamra a közkutak szaporitása iránt, a bizottság ennek alapján kimondá, hogy a dob- és rózsa-utcza, a dob- és szövetség-utcza, továbbá az akácfa- és Wesselényi-utcza sarkán, végre a kerepesi vámnál állittassék fel egy-egy közkut Walzer Ferencz terve szerint, a ki 6 dbot 312 forinton ad. A nevezett utczák lakói kényszeritvék a szüretlen viz „élvezetére.“

A terézvárosi club kérvényével kapcsolatban Tolnay, az államvasutak igazgatója tervet nyujtott be a vizvezetéknek a sugárutra kiterjesztése iránt, melyre a mérnöki hivatal véleményét azzal terjeszté elő, hogy a királyutczai csőből egy mellékcső az aradi-utczán vezettessék a kivánt helyre, 7800 frt költséggel. Mivel e terv szerint a sugárut egy részének felbontása is szükségessé válnék, a mi 360 frt költségtöbbletet okozna, a tervet azzal fogadja el a bizottság, hogy a cső ne az aradi, hanem a kömives és kemniczi utczákon át vezettessék a külső sugárutra.

A közmunkatanács leküldé a vegyes-bizottság véleményét a Wein-féle vizmü kiterjesztési tervre nézve. A mint a közönség emlékezhetik, e vegyesbizottság a Wein tervével sokat foglalkozott. A közmunkatanács elvetni kéri, mert a hajóhivatali vizmü ideiglenes czélra készült, a kiterjesztés a főváros kiépülését gátolná, sem minőség, sem mennyiségre nem adna annyi vizet, a mennyit a tervező hisz s nem telelne meg a tényleges szükségletnek. Sem elkészülésének ideje nem lehetne oly gyors mint állittatik, sem költségvetése nem futná ki.

A közmunkatanács appellál a belügyminiszteriumra, ha a főváros megmarad eddigi téves nézete mellett. Mindenesetre — mondja az átirat — szükséges volna állandó vizmüről gondoskodni s e végett az uj-pesti szigeten furatásokat eszközölni. Az átiratban több ellenmondás (a szakértők és Wein közt) humoristika van felfüntetve, mi homéri kacazt keltett. Wein szabadságon lévén, irásban adta be czáfoló észrevételeit, mik több helyen igen találók. A végett hivatkozik arra, hogy a vegyes bizottság többsége az ő tervét pártolta s báró Podmaniczky kijelenté, hogy a közmunkatanács elé azt pártolólag terjeszti. — Felolvastatott ezután a Wein tervét helyeslő közgyülési határozat is, nagyobb nyomatékul. A bizottság érzelmeinek Patrubány adott kifejezést, fölháborodással szólván a közmunkatanácsról, mely a lakosság annyira hangoztatott szükségét ignorálni kivánja s a jó vizet, elegendő mennyiségben a pium desiderium-ok közé akarja továbbra is sorozni. Bonczkés alá véve az átiratot, felhozza, hogy a terv nem erőszakos eltérés az eredeti nézettől, mit a főváros nyilvánitott, hogy Selbach is létesitett ily müvet kitünő sikerrel, Drezdában; hogy a hajóhivatali állomás is egyik főgyülpontja a talajvizeknek; hogy a vizmü ideiglenes is maradna, mert elővigyázatból s a szükséglet gyors kielégitése szempontjából van szükség az uj állomásra.

A nyerhető vizmennyiség megfelel a tényleges szükségletnek, vagy ha nem is felelne egészen meg — 600 ezer köbláb vizzel mindenesetre többet kapna a főváros, mig ha a terv elvetődik továbbra is, tán hosszu időre a lakosság ⅓-ánál többen szüretlen vizet lesznek kénytelenek inni. Azt a vádat is visszautasitja, mintha, a végleges vizmü el nem éjtése mellett, az ezen ideigl. intézménybe fektetendő pénz pazarlás volna.

Ezután Beiwinkler akart szólani az ellentáborból s előhuzott zsebéből egy kész német beszédet, de Steiger tiltakozott ellene, hogy itt memorandumot olvassanak föl, mert a bizottságban a szóbeli tanácskozás járja. Meg akarták Beiwinklernek engedni, hogy véleményét, ha inditvány van benne, ezen részben felolvashatja, de az indokolást szóval adja elő. Mire B. magát nem találván eléggé képesnek, elállott. s inditványát a közgyülés elé terjeszteni igérte. Mindenesetre kellemetlen jelenet volt.

Steiger szólt ezután, Wein terve mellé főleg azért ragaszkodva, mert a végleges vizmü távoli megvalósulásaig is eleget kell tenni az égető szükségnek, a polgároknak szürt viz iránti jogos igényének.

Zsigmondy Vilmos ellenben a közmunka tanács aggályait teljesen osztá. Oly könnyelmüen terv még nem hozatott a főváros elé mint ez. A kavicsréteg mélysége iránt Wein igen csalódott, 18-at vett fel s 15'-nál már — később a furásnál — agyagot találtak. A talaj, hová a vizmü-kiterjesztést tervezik, már meg van fertőztetve: egy helyen ott 9—10 lábnyira 2—3 lábnyi iszapréteg jutottak. Jó viz lesz az, mi itt nyeretik — szemét viz.

Ezután a szakértői nyilatkozatokat, főleg a vegyészekéit figurázza ki s hivatkozva gyakorlatára, az állitja, hogy a ki meghatározza mennyi vizet képes a kavics rétegből nyerni — az ámit, legyen a neve Wein vagy Salbach! Hogy a főváros 600 ezer trtot kiadjon egy problema megfejtésére — könnyelmüségnek tartja; ő és Preusznert, kik a bizottságban egyedüliek, kik a vizvezetékkel hosszabb ideig foglalkoztak, nem lehet vádolni a vizvezeték ügyének hátráltatásával. Mesterséges szürő és állandó vizvezeték a jelszava. Bobula se fogadja el a tervezetet, vagy csak a tervező felelősségével a budget tul nem hágása iránt. Pucher is aggodalmakat fejez ki, Wein tervét illetőleg s csak akkor egyeznék bele a kivitelbe, ha Wein ur 4 hét alatt részletes terveket ád be rajzokkal és számitásokkal; a mérnöki hivatal pedig beadja a végleges vizmü tervezetét és költségvetését az ujpesti szigeten. S ekkor a bizottság ujra tárgyalná a dolgot.

Sztupa ezzel ismét sok időre visszavetve látná a jó és elég szürt viz megnyeresét, ily eljárás mellett a Terézvárosnek öt év mulva se lesz vize. Mennyi retorta, s mennyi szakvélemény, mennyi bizottság — és semmi viz! Gerlóczy is Wein mellé áll s figyelmeztet a közvetitő inditványok hátrányaira, fölhozza, hogy a közmunkatanács Balló, Aujeszky, Salbach és más jeles tudósok véleményeire nem reflectál, ignorálja s figyelmébe ajánlja a bizottságnak, hogy alapos meghányásvetés után hány fórum helyeselte s találta életrevalónak már a tervet . . . Ekkor igen érdekes szavazást lehetett várni, mert a többség Wein terve ellen lenni látszott, de ép az utolsó perczben, az idő kesö voltára hivatkozva, a Wein pártolói sürgetésére a tanácskozást jövőre halasztották.

Ilyen véget ért esti ¾9 órakor az ülés.

UJDONSÁGOK.

— Thaisz Elek főkapitánynak meg volt eddig azon jó rendőri szokása, hogy nem vesztette el önuralmát ott, a hol beavatkozásra kirendelték. Látszott rajta, hogy az izgatottságnak nem tulajdonit veszélyesebb jelleget. Tegnap láttuk először arczán a belső kinos lélektusa folyvást változó kinyomatát. Saját beavatkozásától félt legjobban. És mi nyugodtan mondhatjuk, hogy volt oka tartani. Minden attól függött felállnak-e önkényes eljárást tanusító, alkotmány és szabadságellenes szavaira szólani azok, a kiket a nép hallgatni kivánt. Ha ezek felállanak bent a teremben, vagy kin az utczán, hogy tiltakozzanak, isten lett volna irgalmas azon rendőrnek, a ki hozzájuk nyult volna, hogy őket szabadszólási jogukban megakadályozza. Thaisz Elek sokat bizik lélekjelenlétében és szerencsecsillagában, csakis ezért enged meg magának annyi tapintatlanságot, a mennyi napról-napra gyülöltebbé teszi őt minden körben. Oly általános, oly szenvedélyes e gyülölet, hogy az ő személybátorsága immár nem saját magától és titkos rendőreinek legiójától, hanem csak a vezetők teljes önuralmától függ. Nem kell Thaisz urral szemközt egyetlen egy árva szónyi izgatás sem, személye oly gyülölt, hogy csak nem kell türni az általa kihivólag elkövetni szokott jogtalanságot és oly veszélyt zudit magára, mely ellen nem fog használni semmiféle belügyminiszteri absolutio. Csodáljuk, hogy nem világositják fel őt titkos kémei, pedig megtehetnék, hogy ne hiába egyék a kenyeret, ha már népellenes tolakodó, kihivó működésökkel a nép zsebéből fizettetik magukat Thaisz Elek ur személybátorságának és erőszakoskodásainak emelésére. — Általában rendőrségünk főnöke és elsőrendü agensei semmi jogot, semmi törvényt nem ismernek, sőt a jogtalanság és önkény terén sem tudnak mértéket találni, és ez roppant növeli ellenök a gyülölséget. Hozzájárul, hogy eljárásuk ellen Magyarországon nincs fölebbezés. Lehet gondolni, hogy ez állapotokat a város polgárainak kilencz-tizedrésze hevesen gyülöli, a miből még nagy baj lehet.

— A csángó magyar utiköltségeinek fedezésére, szerkesztőségünkhöz Koritsánszky Gyula — „egy vacsoráló társaság“ által összeadott 3 frtot küldött be.

— A török sebesültek javára: Litassy Lajos ur Kis-Endrédről (Barsmegye) 2 kiló és 450 gramm tépést küldötte be szerkesztőségünkhöz.

— Névváltoztatás. Pollák Gusztáv budapesti lakos „Győri“-re s Löwy Jakab „Lőri“-re változtatták vezetéknevöket.

— Senzacziós hir. Az „örök város“ Róma örökkévalóságában, ugy látszik, nem feltétlenül bizik Melegari, Mezzacapo és Nicotera, a kik azt tartják a böles szavaival, hogy „Segits magadon, s az Isten is megsegit.“ Az olasz lapok, a „Liberta“ és „Perseveranza“ azt irják, hogy a hadügyminiszter minél előbb végre kivánja hajtatni azon tervet, a mely Róma környékének, különösen a tengerhez közel eső oldalon, megerösitésére irányul. Az illető törzskari közegek már utasitást kaptak az idevágó előintézkedések gyors végrehajtására. — Még bizony megeshetik, hogy Rómára a közel jövőben egy Metz és Strassburg szerepe várakozik. — Mulatságos e senzacziós hirben csak az, hogy a papok lapjai ilyen forma kérdésekkel kisérik e mozgalmat: „Hol a fenyegető hatalom? Ki ellen kell erődíteni Rómát? — Hiszen a szent atyának egyetlen egy fegyveres embere sincs a Vatikánban és Kanzler tábornok egyetlen egy ágyuval sem rendelkezik?!“ stb. Ezek a jámborok azt hiszik, hogy az olasz kormánynak meg se gyülhet mással a baja, mint a — pápával.

— A mai népgyülés „beavatottjai“ előtt — irja a „K. N.“ — nagy feltünést és jótékony derültséget okozott egy „hivatalos egyéniség“ szereplése. A rendőrség dobosát tiszteltük benne. Valaha, kivégzések alkalmával ugyanis divatban volt egy dobost állitani a kivégzendő háta mögé, hogy ha e szerencsétlen végszavaiban olyasvalamit találna elmondani, mi sértené az érdemes hatóság füleit: a dobszó zaja elnémitsa szavait. Nos e dobszóval ma a „nép szavát“ akarták elnémitani, de hála istennek nem volt reá szükség, mert Pulszky ur a „vén csataló“, minden dobszónál hatalmasabban müködött. — NB. Pulszky maga nevezte magát „vén csata-ló“-nak. De azt is megjegyezhette volna, hogy ugy mint tegnap, nem volt „megnyergelve“ remonta korában sem.

— A m. kir. honvédelmi miniszter f. évi 26585. sz. alatt a következő körrendeletet intézte valamennyi törvényhatóságokhoz: Azon határidő, — a mely az egyévi önkéntesi felvételi vizsgálat letételét s a védtörvény végrehajtása tárgyában kiadott utasitás 130. szakaszát módositó szabályzat hatályba lépésének időpontjául, folyó évi 15728. számu körrendeletemnél fogva, folyó évi junius hó 1-sö napjára tüzetett ki, — folyó évi szeptemben hó 1-sö napjáig, a meddig a korában fennállott szabályok maradnak érvényben, a cs. és kir. közös hadügyminiszterrel egyetértőleg, ezennel meghosszabbittatik. Felhivom tehát a törvényhatóság közönségét, hogy ezen rendeletemet, saját területén, haladék nélkül tegye közhirré.

— Megfoghatatlan. Zalaegerszegről veszszük a következő sorokat: Az orosz önkény és zsarnokság ugy látszik oly egyénekre is buzditó példa gyanánt ragad, kik magukat különben szeretnék alkotmányos egyéneknek feltüntetni, példa erre a Z.-Egerszegen 1877-ki julius 24-én történt botrányos esemény. — Zala-Egerszegen van egy a belügyminiszterium által megerősitett alapszabályokkal biró olvasókör, ennek helyiségébe f. évi julius 24-én esti órákban Hosszu László vezérlete alatt Fischer László, Udvardi Ignácz, Dr. Czinder István, öreg Hári Sándor, Erdős Géza, Bozsán Emil, Grünbaum Miksa, Deutsch Ödön, ifj. Háry Sándor, Graszer Géza, Stromayer Ferencz, Horváth Ferencz és Ragendorfer Samu, berontottak, ennek czimerét erőszakkal leszaggatták, szekrényeit feltörték s abból minden irományokat, az alapszabályokkal és pecséttel együtt, ugy a könyvtárt elvitték, és a helyiséget lelakatolták. — Ezen botrányos tény a fenyitő törvényszéknek van feljelentve, mindenki kivánciságga várja, mi lesz ezen muszka erőszakoskodás büntetése.

— Pest-Pilis-Solt-Kiskun megyéhez a belügyminiszter f. é. 23.703. szám alatt, egy a megye alispánja által tett jelentése folytán, mely szerint a váczvárosi tanács által a czvetli cs. és kir. járásbirósághoz magyar nyelven intézett levél az ottani postai hivatal által visszautasitatott — a megye közönségéhez egy átiratott intézett. E szerint az alispán által tett hivatkozás az 1868. évi kiadott rendeletre, mely ellentétbe lenne az 1875. évi rendelettel téves: mert mind a két végzés értelmében az osztrák tartományokbeli hatóságok a magyarországi hatóságok magyar nyelven szerkesztett megkeresvényeit elfogadni kötelesek, s az utóbb emlitett rendelet az elsőtől csak annyiban különbözik, hogy abban, tekintve a tényleges viszonyokat, a törvényhatóságok arra lőnek figyelmeztetve, hogy oly esetekben, midőn a közszolgálat vagy a felek érdekei sürgős intézkedést igényelnek, kivánatosnak mutatkozik, hogy a megkeresvényeknek német forditása is mellékeltessék, és a kézbesités biztositása okáért czélszerü, sőt szükséges, hogy a boritékokon azon hatóság, melyhez a megkeresvény intéztetik, német nyelven is megneveztessék. Ezek szerént a szóban levő 1868. évi és az 1875. évi rendelet nem ellenkezik, s további utasitás szüksége nem forog fenn.

— Postaügy. Minthogy a postaigazgatóságok és postahivatalok levelezéseik nagyrészét ajánlva szokták elküldeni, mi az illető átrovatoló és mozgó póstahivatalok nagy megterheltetésével jár, a kereskedelemügyi magy. kir. miniszter elrendelte, hogy csak oly levelezések küldessenek ajánlva, melyek fontos, vagy egykönnyen nem pótolható mellékleteket tartalmaznak, ilyenek a bünjelek, vallomás vagy tényálladékról felvett jegyzőkönyvek, aláirt átadó vagy térti vevények, nyugtázott postautalványok s utánvéti lapok, havi számadások stb.

— Antonelli bibornok öröksége iránt azon botrány-perben, a melyben Lambertini grófné, mint a bibornok leánya, az örökségre igényt támasztott, tanukihallgatást rendelt el a római törvényszék. A grófnénak három élő tanuja van; egyik Venditi lelkész; a másik Tamburlini, a bibornok volt komornyikja és Gervassi bába. — Ez utolsónak kihallgattatásától a grófné ügyvédjei elálltak; hanem a két előbbit a legközelebbi napokban beidézik. A rómaiak nincsenek kételyben az iránt, hogy a grófné be fogja bizonyitni, hogy ő a bibornok leánya. Egyik ügyvédje már azt is kimutatta, hogy neveltetésére Antonelli 1855-től 1876-ig 2.061,972 frankot költött — titokban. A közvélemény mind a grófné részén van. A vatikánban kellemetlenül érint e tény mindenkit, különösen Pius pápa maga is jól ismerte meghittjének, Antonellinek jó hajlamait az asszonyokkal szemben.

— Vészfáklya és tábori torpedókat talált fel Moser Lajos helybeli józsefvárosi lakos, mely találmányát a m. k. honvédelmi miniszteriumnak fel is ajánlotta, azonban a cs. és kir. bécsi közös hadügyérhez utasittatott.

— Árverés a zálogházban. A m. k. zálogház igazgatósága bevett szokásként egy hirdetményében közbirré teszi, miként a nála 1876 év

---

solyogva, egy viraggal kezemben. Tetszik önnek ez az öltözék?

— Nem, asszonyom.

— Ah! ez igen sötét, ugy-e bár?

— Jobb szeretném azt, melyet taval a Doria palota ünnepélyénél viselt.

— Ott volt ön akkor a Dória palotában? Ah! én nem láttam önt.

— Volt szerencsém önnel táncolni és beszélni . . . Ugy látszik ön ép oly könnyen feledi táncosait, mint én modeljaimat.

— Ez nagyszerü! Nekem annyi táncosom volt!

— És nekem annyi modelem!

— Ön talán boszankodik, Van-Dick ur; bocsánat a tréfáért . . . De ha mindig beszélünk, az arczkép nem fog elkészülni.

— Önnek arczképe kész, asszonyom.

— Kész! hisz még a kezébe se vette az ecsetet!

— Már egy év óta kész. Kimehetünk.

Van-Dick felkelt, köszönté a grófnőt és az ajtó felé tartott.

— Komolyan, ön elmegy? kérdé a grófnő.

— Igen, elmenek és engedje meg a terem kulcsát magammal vinni; estére vissza óhajtanék jönni, hogy tökéletesen befejezzem.

— Szüksége lesz reám?

— Nem, az arczkép már kész.

— Mikor fogja megfejteni nekem e talányt?

— Holnap.

— Szóljak erről férjemnek?

— A mint akarja.

— Nem szólok neki semmit.

— Jobb is lesz.

Van-Dick bezárta az ajtót kulcscsal mind a két fordulóra és lement a terraszra, hol a gróf és Pallavicini beszélgettek.

— Rövid ülés volt, az igaz! — mondá Brignole.

— Visszajövök ma este az utolsóra, — felelé a festő.

— Csodálatos egy könnyüség!

Van-Dick és Pallavicini ott hagyták a palotát, és mihelyt sz. Károly templomán tul voltak, kérdé rögtön Pallavicini:

— Halljuk, hogy érzed magad?

— Meggyógyultam.

— Egészen?

— Csak még az az orvosság kell, melyről előbb beszéltél.

— Meglesz!

— Zárdából elosont kis bohó! egy szeles, ki minden szavával öl! Két napja, hogy férjnél van s már egy negyven éves kaczér módjára viseli magát!

— Jól van, jól! Csakhogy meg is kell maradni a megtérésnél, . .

— Oh! légy nyugodt . . . Hogy is hivják azt a nőt, kiről beszéltél?

— Ma este látni fogjuk, számithatsz rá . . .!

— Tehát ma estére! várj meg hét órakor Sz. Károly előtt; egy kis dolgom van addig.

Van-Dick hazasietett és leakasztott hálószobája faláról egy rámanélküli, fátyolozott képet: Brignole grófnő álló arczképe volt az, melyet emlékezet után festett égő szenvedélyének örjöngései közt, egy nagyszerü mestermü, csak a mellén látszott meg a remegő ecset, hogy imádottjára gondolt; a müvésznek hatalmas vonásai megingottak az izgalom hatása alatt.

Van-Dick beburkolódzott a nagy festménybe, mintha ruha volt volna, fölébe vette még köpönyegét és visszatért a Durazzó-palotába. Bement minden jelentkezés nélkül, kinyitá a termet, és kifeszité az arczképet egy rámába, azután csengetett a szolgának és mondá neki:

— Mondja meg a gróf urnak, hogy neje arczképe kész. Azzal elment.

Nehány nappal reá elvette lord Rutwen, Gorée grófjának leányát, — kivel a fáradhatlan közremüködő Pallavicini ismertette meg és ki rögtön el is intézte köztük a házasságot. A szegény müvész azonban szivén volt megsebezve, és meghalt melbajában; alig volt negyven éves. A nők már sok müvészt öltek meg, a müvészek még egy nőt sem.

Ez az a kis történet, melyet egykor Genuában beszéltek el nekem a Durazzó palotában, a Van-Dick által festett Brignole grófnő arczképe alatt.

julius havában elzálogositott s a lejárat napjáig be nem váltott vagy rendbe nem hozott tárgyak és pedig az ékszerek f. é. augusztus hó 21-én s következő napjain, a ruhanemüek pedig aug. hó 6-án s következő napjain a zálogházi épület helyiségeiben nyilvános árverés utján a legtöbbet igérőnek fognak eladatni.

— Balatonfüredi levelezőnk irja: Az utolsó kiadott névsorkimutatás 976 vendéget tüntet ki, s azok száma, midőn e sorokat irom, az ezeret tulhaladta. A mult hetekben tapasztalt egyhanguságot élénkség váltotta fel; a sétányok telvék, s szórakozás is van elegendő. Első izben a szinház, mely a legtulcsigázottabb müigényeket is kielégiti. Némely tudósitó azon hiresztelései ellenében, hogy itt B.-Füreden oly roppant drágaság uralkodnék, felemlitem, miszerint mint Rabsch, mint Karlberger vendéglőiben az étárak nem drágábbak akármelyik fővárosi középszálloda árainál, sőt némely ételnemüek még olcsóbbak is; ha tekintetbe vesszük a saisonnak csak két-három havi tartamát, mely idő alatt az egész évi házbér, nagy adó, roppant szolgaszemélyzet költsége keresendő meg, s hogy a bérlő még valami tiszta nyereséget is óhajtana, — akkor arányositva más külföldi fürdőhely tulcsigázott áraihoz, B.-Füredet egyikének a legolcsóbb fürdőhelyeknek mondhatnók. — Van itt tombola, táncz quantum satis, 26-án „Flóra“-bál, 29-én pedig a jó hirnevü „Anna“-bál fog megtartatni. Az időjárás a legjobb, az aratás be van végezve, általában jó. — E hó 21-én szenteltetett fel B.-Füreden az ottani uradalom által épitett izraelita imola dr. Rosenberg Sándor kaposvári rabbi által szép lelkes magyar beszéddel. Jelen volt a ngos apáton kivül az itt időző összes kath. főpapság s intelligentia. Délután a szeretetházhoz tartozó felsőbb népiskolában tartattak meg az ezévi zárvizsgák szép számu intelligens közönség jelenlétében, s a tanári kar valamint a tanulókról is elismeréssel emlékezhetünk meg.

— A Zemplénvármegye területén lakó összes községi- és körjegyzőkhöz felhivást intézett 12 jegyző egy zemplénmegye „községi- és körjegyző-egylet“ megalapitása végett. Zemplénmegye területén van 83 községi és körjegyzőség 93 müködő jegyzővel, ez oly szép szám, hogy egy tekintélyes egyletet lesz képes felmutatni, melynek szava figyelmet gerjesztend, mig egyesek felkiáltása elhangzik. Minthogy a központi jegyzői egylet alapszabálya már miniszteri láttomozással ellátva van, s az országos egylet megalakithatása immár kilátásba helyeztetett: elérkezett az idő, — mondja a felhivó — hogy mi is megmozduljunk tétlenségünkből s kibontsuk zászlónk lobogóját, had olvassák rajta, hogy élünk. A czél „Zemplénmegyei községi- és körjegyzői-egylet“ megalakitása s egyelőre az országos jegyzői értekezleten leendő képviseltetés módjának megállapitása. Előértekezlet leend 1877. évi augusztus hó 12-én délután 5 órakor a megyeház nagytermében, estve 8 órakor a „Kék macskához“ czimzett helyiségben ösmerkedési estély. 13-án reggel 8 órakor közgyülés szintén a megyeház nagytermében.

— Az oroszok iránti ellenszenv oly nagy nálunk hogy azt a legparányibb dolgokban is észlelhetjük, igy például tegnap az ujpesti csinosan berendezett fürdő kertjében a bérlő kerti ünnepély czim alatt rendezett mulatságot, mely alkalommal népénekesek akrobaták stb. léptek fel. Minthogy azonban a fellépők közt egy erőmüvész telivér muszka volt, a kerti helyiség majdnem egészen üres maradt s a szegény müvészek! kénytelenek voltak 15—20 főből álló közönséget mulattatni mutatványaikkal.

— Rendőri hir. Folyó hó 26-án a Dunából egy ismeretlen, mintegy 35—40 éves férfi hulla fogatott ki, öltözete egy rosz kabát. A hulla nagymérvü rothadásnak indult, s rajta külerőszak nyomai látszanak. — Margitay Soós Sándor és Scholcz Ede több rendbeli elkövetett sikkasztások miatt a fenyitő törvényszék által már néhány nap óta kerestettek. Tegnap sikerült a rendőrségnek mind kettőjüket a kerepesi bazár udvarában elfogni. Scholcz csalás végett már több izben volt büntettve, és csak nemrég szabadult ki a fogságból.

— Helyreigazitás. Halasról közelebb egy csomag tépést vettünk a török sebesültek javára, a melyet (a kézirat volt az oka) Tari Mihály helyett Pari Miklós névre nyugtaztunk. A hibát ezennel helyreigazitjuk.

A hivatalos lapból. A király Renárd Lajos, honvédelmi miniszteriumi tanácsosi czimmel felruházott osztálytanácsosnak saját és törvényes utódai részére a „szilvágyi“ előnév használatának engedélyezése mellett a magyar nemességet adományozta. — Az ujon szervezett zágrábi kincstári jogügyigazgatósághoz igazgatová dr. Knez József neveztetett ki. A m. kir pénzügyminiszter a központi számtisztek létszámában: Braunsteiner Gyula, Kiss Lajos, Petritsek Károly és Ladányi Gyula II-od oszt. számtiszteket I-ső, — továbbá: Kovács Gyula, Sipos Géza, Prauda Károly, Péchy Gyula, Schmidt Antal, Szász Lajos Zeitler Károly és Ágotha Károly III-ad oszt. számtiszteket II-od oszt. számtisztekké, továbbá Szentkirályi Antal jószágigazgatósági és Vida Antal adófelügyelői számtisztet, — továbbá Szántó Gyula dohánygyári hivatal tisztet, Szigethy Vilmos pénzügyügygatósági számgyakornokot, végül Mossmayer Frigyes és báró Pongrácz Vincze dijnokokat a pénzügyi miniszteri számvevőségek személyzeti létszámába III-ad oszt. számtisztekké nevezte ki.

Az ügyvédi kamarából. A szatmár-németi ügyvédi kamara részéről közhirré tétetik, miszerint Nagy Bertalan és Kiss János szatmár-németi, ralamint Nyirő Sándor n.-bányai lakos ügyvédek. a kamara névjegyzékébe, s a nagyváradi ügyvédi kamara részéről közhirré tétetik, miszerint Mihelfy Adolf nagyváradi lakos ügyvéd a kamara lajstromába folytatólag felvétetett.

Szinház, müvészet.

— Népszinház. A népszinházban ma este feleleveniteték Lukácsy Sándor „A pók és a szegedi menyecske“ czimü 3 felvonásos népszinmüvét. A darabot a Miklósy-féle előadásokból ismeri a főváros közönsége. Az este főérdekét B. Nikó Lina asszony vendégszereplése képezte, ki a vidéki szinészetnél igen szép nevet vivott ki magának a népszinmüének terén és különösen a legutóbbi időben Szegeden — hol férje távirdahivatalnok — vitte nagy tetszés között a primadonna szerepét. A népszinházban ma csekély számu közönség volt jelen, de a kik ott voltak, azok rokonszenvesen fogadták Nikó asszonyt, dalait élénken tapsolták s a „ki az urát nem szereti“ versszakát meg is ismételtették vele. A müvésznő tüzről pattant „szegedi menyecske“, igen eleven szinpadi alak; játéka közvetlen, természetes; kissé „szögödies“ a kiejtése; de ez talán a szerepért történt. Egészben véve olyan személyesitője azon szerepkörnek, a melyben Soldosné a halomnyi babért kivivta, hogy a főváros közönsége bizonyára igen szivesen fogadná őt a népszinház deszkáin, Soldosné asszony mellett, mert itt nagy tér nyilnék az ő tehetsége előtt. Hangja erőteljes, sima és terjedelmes, a mig a vig áriáknál marad, mindig nagy hatást biztosit neki. Egyszóval Nikó Lina asszony kitünő szinésznő és jeles énekesnő, a kinél „jobb“ a népszinházban csak egy van, s az Soldosné. — A darab, az Lukácsy legsikerültebb müve. Gyönyörü magyaros nyelvezete és jó szinpadi helyzetei számot tevő népszinmüveink közé emelik; csupán tulzott drámai szinezése van hátrányára. A közremüködők mindnyájan tapsok között játszottak; nagy tetszést aratott különösen Tihanyi és Eőry. Tihanyi Kis-Molnár Pálban hatalmas szereppel gazdagodott. Váradi is több elevenséget fejtett ki, mint rendesen. — A második felvonásban előjövő látványosság, egy ház égése igen szépen sikerült.

— Dóczi „Csók“-ját Berliben előadták a bécsi várszinház ott vendégszereplő tagjai s mint a berlini lapokból kitünik: müve igen nagy tetszésben részesült.

Fővárosi ügyek.

— A budapest-tabáni plébánia, elnyeréseért folyamodtak; Zierer Károly s Mahács Mihály terézvárosi, Pusztovnik Mátyás krisztinavárosi, Veszely Alajos és Ott Ádám józsefvárosi, Fellermayer János várbeli, Romeiser József s Bogisich Mihály belvárosi, Toldy László tabáni segédlelkészek, végre Radicsics Alajos mohorai helyettes lelkész. Nevezetteknek folyamodványait a herczegprimás bibornok tegnap — mint a „M.-Állam“ értesül — oly megjegyzéssel küldötte le a fővárosi hatósághoz, mint kegy-urhoz, hogy folyamodók ellen egyházi szempontból kifogás nem tehető s igy azoknak bármelyike megválasztható.

— A bel-lipótvárosi vásárfelügyelőség által majdnem naponta koboztatnak el a füszerkereskedő és szeszmérő üzletekben ártalmas arsen tartalmu festett pálinka, mely nagyobbrészt külföldi, de helybeli gyárakból is kerül ki, és legajánlóbb vignetettekkel ellátott csinos üvegekben árultatik. Az elkobzott pálinka a csatornák fertőztelenitésére forditattik. Az egyszerü elkobzás nézetünk szerint czélhoz nem vezet, itt érzékeny pénzbirságolás lenne alkalmazandó egészség ártalmos czikkek árusitása meggátlására, a vagy pedig az egyes gyárakat kellőleg ellenőrizni.

— A fővárosi rendőrség a régi városház földszinti és földalatti helyiségeiből, f. é. november hó 1-jén hurczolkodand ki, a tanács Alkér Gusztáv és Rupp Imre tanácsosokat bizta meg, hogy ezen helyiségek felhasználása, illetve a hivatal helyiségek czélszerü és lehetőleg végleges beosztása iránt előterjesztést tegyenek.

— A rákosfalvai iskola épitése iránt az uj városházán a VIII. ügyosztályban aug. 4-én d. u. 4 órakor árlejtés tartatik.

— A bor- és sörmérési regale-adó nem igen tölti meg a házipénztárt. A számvevőség által a tanácsnak bemutatott kimutatás szerint a kivetés alá vont italmennyiség csak 124.309 hectoliter bort és 40.210 hectoliter sört teszen, melynek összesen 94.322 forint 50 krajczár regale-illeték felel meg.

— A városi tanács R. W. Oehm zenetanárnak zongora és zenészeti magán tanfolyamra engedélyt adott. A tanács által jóváhagyott és megállapitott programmtól eltérés meg nem engedtetik, ezen programm az iskola helyiségében is kifüggesztendő. Az előkészitő osztályban félévenkint 3 órai tanulásért 36 frtnál magasabb dij nem szedhető.

— A főváros tizenhárom polgári iskolai állomásra hirdetett pályázatot, melyre a folyamodások beadási határideje ma telt le. A tizenhárom tanszékre összesen kétszázhárom folyamodás érkezett be s ezek közül száztizenegy tanképesitett egyén-é. Legtöbben vágynak a történelmi csoportnál megürült tanszékekre, bár ezek legtöbbnyire csak segédtanitói állomások. Látszik, hogy hány diplomás ember szükölködik állomás nélkül, A polgári iskolai szabizottság ma délutáni ülésében foglalkozott az állomások betöltése ügyével, s elvileg kimondta, hogy az okleveles tanitóknak ma már nagyon is bőviben levén, a nem diplomás folyamodók beadványai figyelmen kivül hagyatnak s a középtanodára képesitettek előnyben részesülnek a polgári iskolára képesitettek fölött

Törvényszéki csarnok.

— Gyermek kitétel. Horgán Mária cseléd gyermekét Munkó Venczelné ápolására bizta. Minthogy a tartási dijat rendetlenül fizette, különösen az utolsó két hónapban semmit sem fizetett, Munkó Venczelné a gyermeket kitette a dohány-utcza egyik ház lépcsőzetére déltájban. — A rendőrség kipuhatolta a tettest és ma a büntető törvényszéknél vonatott felelőségre. Munkó Venczelné a sok enyhitő körülmény tekintetbe vételével két havi börtönre itéltetett.

— Egy zászló perben hozott a kir. tábla iteletet. A pest belvárosi 1872. évi választók egy bizottmányt küldöttek ki a választási teendők elintézésére. Ezen bizottság Bruner Ch. játékkereskedőnél rendelvén lobogókat, a választás befejeztével a számla kielégitetlenül hagyatott. — Brunner 1227 frt és járulékai iránt gróf Károlyi György, Turoczy György, Bertha Sándor, Környei Ede, Apáthy István, Privorszky Ferencz és Mikulescu Joachim ellen pert inditott, a kir. törvényszék Berta Sándor és Környei Ede feltételesen ugy Thuroczy Györgyöt a kereseti összeg fizetésében marasztalta, a kir. tábla ezen itéletet akkép változtattá meg, hogy Turóczy György 10 db zászló árát tartozik megfizetni, minthogy a bizottság tagjai közül, hogy kik tettek megrendelést, elegendőleg kifejtve nincsen. Megjegyezendő, hogy Brunner igen sokáig halasztá a pert, mert mindig remélte, hogy számlája kiegyenlittetik, azonfelül Deák Ferencz iránti kegyeletből visszatartá követelése törvényes utoni behajtását.

TÁVIRATOK.

BÉCS, (Az „Egyetértés“ távirata.) **Nagyon jó forrásból veszem a hirt, hogy Midhat pasa Konstantinápolyba menetelével utba ejti Bécset is. Ez utjának nagy diplomatiai fontosságot tulajdonitanak. London és Bécs között e missió felett sürgönyök váltatnak.**

London, jul. 27. A jul. 20-ikáig folyt diplomatiai levelezést tegnap a parlamentben szétosztották. Ez az orosz kegyetlenségekre vonatkozik. Lord Derbynek egy lord Loftushoz f. hó 17-én intézett jegyzéke közli ezzel a törökországi konzulok több jelentését, melyekben fölsoroltatnak az orosz csapatok által elkövetett rettenetes kegyetlenségeket. A jegyzék aggodalmat fejez ki, a muzulmánok bekövetkezhető iszonyu boszuja miatt, és tudtul adja, hogy az angol konzulok utasittattak befolyásukat az erőszakoskodások megakadályozása végett érvényesiteni. Layardnak egy f. hó 10-én Derbyhez intézett sürgönye a következőket mondja: A szultán meg van győződve, hogy az oroszok elhatározták az egész muzulmán népet kiirtani. A szultán nem vállal felelősséget, ha netán véres visszatorlás tétetnék a keresztényeken. Layard megjegyezte a szultán előtt, hogy a portára nagy felelősség háromolnék, ha valaha a keresztények öldöklésére kerülne a dolog. Layardnak egy második jegyzéke jelenti, hogy oka van hinni, hogy az orosz ügynökök bujtogattak Bulgariában a muzulmánok gyilkolására, s ismételve aggodalmátfejezi ki a visszatorlás miatt. A török miniszterek mindenkor figyelmeztették Layardot, hogy nem Törökország volt az, mely a valláshaborut kivánta, hanem azt a czár idézte elő, ki a lakossághoz intézett proclamátiojában kinyilatkoztatta, hogy a hitetlenek ellen az orthodox hitért visel háborut. Layard informatiói szerint a dobrudsai-kegyetlenségekről szóló hirek alaptalanok.

London, jul. 27. **Az „Office Reuter“ tegnapi kelettel jelenti Konstantinápolyból, hogy a seik-ül-izlamot letették, s utódjául Kara efendit nevezték ki.**

Drinápoly, jul. 26. A konzulok jegyzéket intéztek a kormányzókhoz, melyben a közbiztonság megerősitését kivánják. — Az olasz konsul azt tanácsolta az olaszoknak, hogy utazzannak el. — Az oroszok Filippopoli és Jamboli közt elrombolták öt vasuti hidat. Az elszállitható vasuti eszközöket már azelőtt Konstantinápolyba vitték.

BÉCS, jul. 27. A „Pol. Corr.“-nek egy mai kelettl cattarói távirata a következőket jelenti: Ma reggel Nikszics lövetése minden oldalról megkezdetett. A montenegróiak légberöpitették Nikszicsnek a legutóbbi napokban elfoglalt védmüveit.

Páris, jul. 27. Az „Agence Havas“ jelenti Konstantinápolyból, hogy a nagyvezir bukófélben van. **Bizonyosnak látszik, hogy Abdul Kérim és Redif pasa haditörvényszék elé állittatnak.**

Konstantinápoly, julius 26. (Az „Egyetértés“ távirata.) A drinápolyi kerületbeli hatóságok a következő tényeket távirják a magas portának: F. hó 21-én Szungunderben, egy az ellenség által leégetett faluban, 12 muzulmánt, miután letették a fegyvert, megrohanták a kozákok, kik mintegy 30-an a faluba érkeztek. A kozákok hármat közülök felkonczoltak, hetet pedig a szomszéd falvakban a bolgárok fejszével agyonvertek. Kettőnek sikerült megmenekülni. Karlovában és Koloferben, mikor az oroszok megszállották, a bolgárok több mint 80 személyt öltek meg, köztök öreg asszonyokat és gyermekeket is.

Konstantinápoly, jul. 26. (Az „Egyetértés“ távirata.) Ibrahim pasát kinevezték Drinápoly főkormányzójáva. — A távirdahivatalnoknak megtiltották a hadsereg és a hajóhad mozdulataira vonatkozó sürgönyök továbbitását.

Konstantinápoly, jul. 27. Rumeliából csatákat jelentenek, melyek Eszki-Zágra és Jeni-Zágra, Kara-Bunár és Hermanli közt folynak.

A törökök ismét megszállták Bajazidot és Peneket.

Konstantinápoly, jul. 27. A „Reuter“ jelenti: a cavallai franczia, a burgasi görög, valamint galipolii franczia és az olasz konzul azt kérték konstantinápolyi nagyköveteiktől, hogy küldjenek hadihajókat nevezett helyekre, mivel a muzulmán lakosság közt nagy izgatottság uralkodik.

Pojána, román főhadiszállás, julius 26. (Az „Egyetértés“ távirata.) A román hadsereg hátramaradt része a jövő hét elején átkel a Dunán s önállóan ostrom alá veszi Vidint,

Newyork, jul. 26. (Az „Egyetértés“ távirata.) A helyzet javult. Chicagó, St. Louise Louisville és San-Francisco kivételével mindenütt nyugalom uralkodik. Az utóbbi helyen délelőtt összeütközés történt, mely alkalommal a csapatok a fölkelőkre lőttek.

Páris, jul. 26. (Az „Egyetértés“ távirata.) „Fekete jelöltségek“ czim alatt a „National“ arra inti a republikánusokat, hogy a „Gaulois“ által felsorolt jelölteket ne vegyék figyelembe, mert azok az ugynevezett Mac-Mahonpárt hivei.

London, jul. 27. A hadügyminiszterium elrendelte a tartalék ágyuinak fölszerelését.

Róma, jul. 27. A „Liberta és a „Fanfulla“ megczáfolják ezen hirt. mintha Melegari oda nyilatkozott volna, hogy Gallipolinak angol részről történő megszállása az olasz érdekekbe fog ütközni. A „Fanfulla“ hozzáteszi, hogy az angol-olasz viszonyok barátságosak.

Zágráb, jul. 27. Az „Obzor“ jelenti, hogy **Mollináry táborszernagy leköszönt**. Azon megjegyzésekből, melyeket az „Obzor“ tesz, az tünik ki, hogy leköszönése összefüggésben áll a végvidéki vasut ügyével.

London, jul. 27. A „Reuter“-ügynökség jelenti: Szulejman pasa megveretett Kara-Bunár mellett, elvesztett tiz ágyut és visszavonult Drinápolyba. Az oroszok a Filippopoli és Drinápoly közti országuton előnyomultak Khaszkőjig. Az oroszok Jamboliban, továbbá Eszki-Zágrában és Karabunárban vannak.

A második orosz hadtest körül vette Szilisztriái.

Newyork, jul. 27. Az Erie- és a newyorki központi pálya strike-olói ismét munkába léptek s beleegyeztek a fizetésleszállitásba. A munkás-bizottság Ewarts államtitkarhoz benyujtott emlékiratban azt kivánja, hogy a kormány a strike megszüntetésére döntő inditványt tegyen. A lackawanavölgyi bányamunkások tegnap szintén strikeolni kezdtek. A gépészek elhagyták a bányákat s vizet engedtek azokba folyni. Chicagoban tegnap este uj zavargások törtek ki. A miliczia tüzelt s 15 zavargót agyonlőtt.

Bécs, julius 27. Magyar földteherm. kötvény 73.75 Salgó-Tarján —.—. Magyar hitel 146 25. Magyar záloglevél 90.25. Erdély 86.50. Magyar keleti vasut 64.50. — Magyar sorsjegy 75.50. Magyar földhitel 17.50. Magyar vasuti kölcsön 98 75 Anglo-magyar —.—. Franko-magyar bank —.— Alföld 106 50. Magyar északkeleti vasut 99 75. Kelet-vasuti elsőbbségi kötv. 61.— — Tiszai vasut 184.50 Municipal-bank —.—.

Bécs, julius 27. Hitelrészv. 156.10. Galicziai 229.50. Államvasut 240.—. Rente 62 50— — 1860-as 114.25.— 1864-es 133.75—. Ezüst 108.75. London 123 65.— Uniobank —.—. Általános épitőbank —.—. Angol-Osztrák 73.50 Lombard 70.— — Tramway —.— Hitelsorsjegy 161.75 Napoleond'or 9 86.50 Arany 5.93—. Frankfurt 60.05. — Porosz pénzutalvány 60 65. Török sorsjegy 14.50. Angol épitőbank —.—

Éjjeli pósta.

* Midhát pasa visszahivásáról az uj „Presse“ a következőket irja:

A nap eseménye Midhat pasa visszahivása Konstantinápolyba. Abdul Hamid szultán kissé későn határozta magát arra, hogy Törökország egyetlen valódi államférfiát visszaadja hazájának, de mégsem nagyon későn. Midhát pasa fölér egy hadsereggel nemcsak tehetsége és erélyessége miatt, hanem azért is, mert Törökországnak a külföldhöz való viszonyai azonnal javulni fognak. Most már minden békehirek elnémulnak, mivel Oroszország legnagyobb ellensége, mivel azon férfiu áll ismét a török kormány élére, ki mindig figyelmeztetett az orosz fondorlatokra. Törökország bizonyosan sokkal erélyesebben lát hozzá a hadviselés folytatásához.

* A prófétazászlajának kibontása képezte tárgyát egy közelebb Konstantinápolyban tartott értekezletnek, melyben egyházi és világi méltóságok vettek részt. A többség a kibotbás mellett volt s csak maga a seik-ül-izlam ellenezte azt, utalva azon veszélyekre, melyek abból származhatnak.

* Az angol csapatszállitás megkezdődött. Tegnap az „Euphrat“ indult el 1800 emberrel, ma a „Crocodil“ volt indulandó 1000 emberrel. a „Serapis“ aug. 5-én, a „Malabar“ 8-án és a „Jumna“ 11-én száll a tengerre. E hajók összesen 21.000 embert szállitanak el Angliából.

KÖZGAZDASÁG.

Heti jelentés az ipar állásáról Budapesten. Iparosaink már-már csüggedő reménynyel néznek a főváros által kilátásba helyezett nagyobb munkák elé; igaz, hogy a főváros most is számos iparost foglalkoztat épületátalakitásoknál, kövezéseknél és különböző ipari szükségletek szállittatása által: de a közraktárak, kórházak, vizafogói gát, vizvezeték ügye oly csigaléptekkel halad előre, hogy a munkálatok megkezdését csak huzamosabb idő mulva lehet várni. Az összekötő vasuti munkálatokkal ellenben elég gyorsan haladnak s a kiszabott határidőre okvetlenül elkészitik, a késedelemről szárnyaló hirek alaptalanok.

A gyáripar köréből a vasöntő-gyárak mutattak fel az utóbbi hetekben legnagyobb sikert, és pedig a prakfalvi és a Ganz-féle vasöntő-gyárak, melyek a hadügyminiszterium által megrendelt ágyugolyókat igen szép sikerrel készitették el, a mennyiben az előállitott mennyiségnek 1 százalékát vetették csak körülbelül el, mig a külföldi gyárak hasonló készitményeiből körülbelül 2—10 %-ot szoktak mint hibásat visszaadni.

Malmaink és gazdasági gépgyárainkban elég jól foly a munka. A kisiparnál a megrendelések folyton lanyhák, mert a házbérfizetés határnapja s a tehetősek falun időzése igen nyomasztólag hat az iparra. Egyébiránt épen a házbér negyed ád lökést az asztalosok, kárpitosok, szobafestők, üvegesek, lakatosok iparának s foglalkozást több tekintetben a kőmüveseknek is. Utazási czikkek is kelnek, vidékre folyton mehetnek a gépészlakatosok. Könyvkötők szintén elfoglalvák. De más iparágak bizony nem dicsekedhetnek semmi lendülettel.

Végül meg kell emlékeznünk egy oly iparág fejlődéséről, mely hazánkban csak igen gyéren van képviselve s szemléinkben alig foglalt még helyett. A harangöntésben mutatkozik fejlődés, előhaladás; Hilzer Ignácz és fia czég az, mely e téren nevezetes ujabb találmánynyal hivatva lesz lenditeni ez iparágban. A rozsnyói székesegyház tornyába ujabban 4 nagy harang lett elhelyezve e czég által, melynél ugy a felhuzás és felállitásnál, mint az öntésnél is alkalmazott találmánya minden tekintetben sikeresnek bizonyult. A harangozás e rendszernél sokkal könnyebb, s a harang tiszta csengése az öntés jelességére mutat. — Emlitést érdemel továbbá a Zólyomban ujonnan berendezett butorgyár, melynek készitményei s különösen a Zay-ugróczi nádszékek mintájára készitett székei máris szép keletnek örvendenek a külföldön is.

A Meix és Curch képviselője Révy jelentésével az Entrepots-ügyben ma ismét bizottság ülésezett. Meix és Church czég ajánlatára a vélemény előadatott a kiküldött vizsgálók által. Kammermayer polgármester előzetesen reasummálta ugy a Meix és Church terve következményeit és pénzügyi viszonyait a fővárossal szemben, ugy azon külömbözetet, mely a nevezett vállalkozó terve, — és a főváros saját költségére és saját kezelése mellett épitendő raktárak között léteznék. Az ajánlkozó czég terve elfogadásával 5 millió frt beruházása mellett 180 ezer frt terhelné évenkint a városi pénztárt körülbelül 33 évig subventió fejében. — 50 év mulva a raktár a város tulajdonába menne át, mig ha a főváros saját terve szerint a „regie“-ben épit bele 3 milliót elevator nélkülkül — 150 ezer forint terheli évenkint a pénztárt. Ezen számitások csak hozzávetőleg tétettek. Alapos megbeszélése következett ezután a tervezet és ajánlat előnyei és hátrányait illetőleg. — Felolvastatott Bódoky véleményes jelentése a Meix és Church czég költségvetésére nézve. Az alapzatok lejebb vezetése ajánltatik — a falazatok drágán számitattak — intercalaris kamatok számitása nélkül az egész mü 4,910,000 forintba kerülne, elfogadásra ajánlja. Strasser Alajos felolvassa ezután a vállalkozó czég által ajánlott tarifákat, azokban mindenekelőtt némi hiányosságot talál — a be és kiszállitási dijat drágálja és a tarifa leszállitását szükségesnek tartja. Ezen két vélemény a czég megbizottjának Révynek átadatik és jövő ülésre ellenészrevételek illetve, netaláni változások előterjesztésére felhivatott.

Veszprémmegye, devecseri járás. (Az „Egyetértés“ tudósitása.) Azon határokban, a hol a jég nem tett kárt, a zabon kivül az aratás bevégeztetett. A buzából átalában jó termés van, csak némely helyen mutatkozik üszög. A rozs átalában jó, igen kitünő zsup lesz a szalmájából; az árpa silány termést ad, mert annak idejében nem volt eső, a zab sem fog valami jó termést adni, sok alja lesz, kukoricza, krumpli szépen neki virult az esőre, ha a kanikula el nem szoritja, jó termésre várhatunk. A jég vert el némely határt most jul. 22-kén.

A kisbirtokosok földhitelintézete záloglevelelnek IV-ik nyilvános sorsolását f. hó 31-én d. e. 10 órakor saját helyiségében (nemzeti szinház bérépületében) tartandja meg, mely alkalommal 5300 frtnyi 15 éves, 100 frtnyi 30 éves, 1400 frtnyi 32 éves, összesen 6800 forint névértékü záloglevél fog kihuzatni.

A ráczkevei takarékpénztár mérleg és vagyonkimutatása az 1877-ik év I-ső feléről. Vagyon 1. Leszámitott váltók 171.175 frt 50 kr. 2. Pénzkészlet 1317 frt 44 kr. 3. Előleg értékre 610 frt. 4. Előleg perköltségre 254 frt 68 kr. Teher: 1. Részvénytőke 75.000 frt. 2. Tartalékalap 2425 frt 61 kr. 3. Nyugdijalap 695 frt 56 kr. 5. Betétek és tőkésitett kamatai 59.255 frt 41 kr. 5. Visszleszámitott váltók 26.320 frt. 6. Fel nem vett osztalék 390 frt, 7. Átviteli kamatok egyenlege 3.108 frt 62 krajczár. 8. Betéti kamatok kifizetetlen bélyege 54 frt. 9. Nyeremény áthozat 1876-ról 407 frt 10 kr. 10. Nyeremény mint egyeoleg 5.701 frt 32 kr. Kelt Ráczkevén 1877. junius 30-án.

Figyelmeztetés. Bérletjegyek behozatala a helybeli forgalom számára az államvasutnál. A császári kir. szabadal. osztrák államvasuttársaság a t. cz. közönség óhajának eleget teendő bérletjegyeket hozott be a budapest-szt.-lőrinczi vonal számára, melyek minden a személy szállitásra berendezett vonatra (a futárvonatok kivételével) teljes érvénynyel birnak. Ezen idény-jegyeknek minden egyes menetnéli lebélyegezteté se nem szükségeltetik. Ára egy 40 térti jegyet tartalmazó tömbnek a következő: Budapest-Szt.-Lőrincz vagy vissza, I. osztály 28 frt II. oszt. 18 frt. III. oszt. 12 frt (bezárólag a bélyeg és szállitási adóval). A bérletjegyek érvényességöket folyó évi szeptember utóljáig megtartják. Jegyek, melyek az érvényességi határidőn belől nem lőnek elhasználva, érvénytelenekké váltak, s semminemü kárpótlás értök nem nyujtatik.

Napirend,

(julius 28.)

Naptár: Szombat kath. Incze pápa. Prot. Sámson. Görög-orosz 16 Marina. Izr. 18 Sab. Ekeb. Napkél 4 óra 32 p. nyugszik 7 ó. 40 p.
Muzeumban nyitva a képtár délelőtt 9 órától délután 1 óráig.
Főv. tanács ülés d e. 9 órától.
Főv. közegészségügyi bizzottság d. e. 10 óra.
Tánczal egybekötött kirándulás a Margitszigetre.
Magyar daltársulat diszelőadása a komlókertben este 8 órától.

A gabonáshajók forgalma.

Megérkezett Budapestre. A győri társaság „16 számu hajó“-ja, megrakva Győrben Schreiber számára 144 t. buzával. Rabl József „Csillag“-a, megrakva Győrben Fernbach Antal számára 120 t buzával. — A győri társaság „15 számu hajó“-ja, megrakva Uj-Becsén Strasser és König számára 200 t repczével. A győri társaság „17 sz. hajó“-ja, megrakva Ujvidéken Rajalovics számára 243 t. tengerivel.

Átmenőben Győrbe. A győri társaság „12 sz. hajó“-ja. megrakva Becskereken a Reisz testvérek számára 193 t. repczével 71 t. tengerivel — Zwickel Mátyás „Gizellá“-ja, megrakva Becskereken Mannsfeld számára 250 t. repczével.

Kivonat a hivatalos lapból.

(julius hó 27-diki számból.)

Árverések a vidéken. Bauer János 2270 forint sept. 9 Stanisitson. — Stanojev Alexa 2248 frt és 2217 frt aug. 27. Módoson.—Parvesiu Zacharia 8600 frt Brassón.— Mikula Zsigmond 6000 frt sept. 1. Kassán. — Precsinszki Mih. 1550 frt Esztergom aug. 22.—báró Duka Emil 14000 ft sept. 22 Kádár. — Varga József 7860 frt sept. 13 Józsefvárosban. Gruber József 3083 frt aug. 14 Verespatakon. — Schwarcz Ferencz 999 frt aug. 24 Badafalva. — Laczo József 1114 frt aug. 14 Hetesen. — Fülöp István 1501 frt aug. 10 Makón — Trohán János 7969 frt oct. 5 Kassán. — Kovács József 2760 frt aug. 28 Lipóton. — Tóth József 1400 frt aug. 18 Nagy-Létán. — Modi János 1123 frt sept. 1. Raba-Patonán. — Bölcskey Lajos 4200 frt aug. 27 Szombathelyen. — Aronovics Mendel 3577 frt aug. 24. Ugváron. — Schak Fülöp 57495 forint aágusztus 1-én Temesváron. — Deutsch M. H. 8086 forint augusztus 21 R.-Lugoson.

Árverések a fővárosban. Ditz Sándor 7650 frt kőbányai és ujhegy közti ingatlan aug. 27 — Buchwald Sándor 21400 frt Wesselényi-utczában 6. sz. a. levő ház sept. 29 Louison Ferenczné 5010 frt aug. 25 Józsefváros futó utcában levő ház.

Pályázat. Kolozsvári jószág igazgatóságnál II. oszt. irodatiszti állomás; beszterczebányai pénzügyigazgatóságnál szolgai, a bonyhádi kir. jbiróságnál aljegyzői állomás, — bpesti VI. ker állami főreáliskolánál ideigl szolgai; keszthelyi adóhivatalnál szolgai, Vereskőn (Gömörm.) postamesteri; borsodmegyei adófelügyelőnél III. oszt számtiszt, Selmeczbányán 1000 forintos ösztöndijra; — nagyszebeni pénzügyigazgatóságnál gyakornoki állomás. —

Budapesti szinlapok.

Szombaton, julius 28-án.

NÉP-SZINHÁZ.

B. Nika Nina asszeny mint vendég.

A PÓK

és

a szegedi menyecske.

Népszinmü 3 felv.

Személyek:

Pók M.	Lukácsyné	Tiszaréti	Váradi
Petykó	Eőri	Virág Lidi	B. Nikó L.
Ilon	Rákosi Sz.	Kis-Molnár	Tihanyi
		Kurucz	Együd
		Boris	Pártényiné

Kezdete $7^1/_2$ órakor.

Krisztinavárosi szinkör.

Vizvári Gy. ur mint vendég.

A három csörü kacsa.

Vig operette 3 felv.

Kezdete 7-kor.

Vizállás és idojárás.

Budapesten julius 27. 3.62 m. 0 fölött esős.
Pozsonyban julius 27. 3.09 m. 0 fölött száraz.
M.-Szigeten julius 27 0 86 m. 0 fölött eső.
Szatmáron julius 27 0 66 m. 0 fölött esős.
Tokajban julius 27. 1.82 m. 0. fölött esős.
Szolnokon julius 27 2.31 m. 0 fölött esős.
Szegeden julius 27. 2.63 m. 0 fölött esős.
Aradon julius 26. 0.88 m 0 alatt felhős.
N.-Becskerek, jul. 26. 0.33 0. m. 0 alatt esős.
Bezdánnái julius 23 2.29 m. 0 fölött száraz.
Verbászon julius 23. 1.77 m. 0 fölött száraz.
Eszéken julius 26 2.35 m. 0 fölött felhős.
Sziszeken julius 27 0.06 m. 0 fölött felhős.
Mitroviczon julius 24. 0 57 0 fölött száraz.
Zimonyban julius 24. 3 50 0 fölött száraz.
O-Orsován julius 24. 2.75 m. 0 fölöt száraz.
Barcson, julius 26. 1.61 m 0 fölött felhős.

Csávolszky Lajos
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

A budapesti tőzsde hivatalos árjegyzései julius 27.

Gabona-tőzsde. Tartós elégtelen hozatal miatt az üzlet nem ölthet nagyobb mérveket, csekély vételkedv mellett finom buza fentartotta árát, mig gyöngébb fajta további 10 krral olcsóbban volt kapható, mint tegnap, a mai forgalom 5 000 mm. volt; rozs csendes irányban 8.80-9.00, zab lanyha 6.50—6.85, tengeri lanyha s 10 krral csökkent, minőség szerint 6.25—6 40-ig kapható.

A határidőüzletben buza és repcze szilárd jegyzéseiket megtartották. Buza őszre 10 95—11.05, zab őszre 6 50—6.62; káposztarepcze aug.—septemberre 17.75—18.00, bánsági repcze juli—aug-ra 17.50—17 63.

Értéktőzsde. A mai forgalom a legszükebb korlátok közö tt mozgott, az irány külföldi magasabb jegyzések daczára is lanyhult valamivel, csak helyi értékek tartják magukat folytonosan szilárdan. — Valuták valamivel szilárdultak.

Az előtőzsdén osztrák hitel részv. 157.40—156.80-ig voltak forgalomban.

A délitőzsdén osztr. hitel részv. folytonosan 156 60—156.70-en pihentek, magy. hitel részv. 147.50—147 75-el eszközöltek kötéseket.

Luiza gőzm. részv. 170—$170^1/_2$-en, Erzsébet gőzm. részv. 199—200-on vásároltattak.

Magyar földhitelintézeti arany záloglevelek 101-en, magy. töldteherment. kötvények 75-ön, erdélyiek 74-en, markjegyek pedig 60.70-en keltek.

A hivatalosan jegyzett gabonaárak és értékfolyamok különben a következő:

Termény.		Minős hectol.	Ár 100 kilogr	Minős hectol	Ár 100 kilogr.	Termény.		Minős. hectol.	Ár 100 kilogr	
Buza	bánsági uj	—	—.——	—.	—.——	Rozs	öreg	70—72	8.80	9 —
„	„ „	77	12 30—12 35	78.	12 40—12 50	Arpa takarmánynak	„	60—62	6.65	5.80
„	„ „	79	12.55—12 60	80.	12.65—12 80	„ malátának	„	62—63	6.10	6 90
„	tiszavidéki	74.6	—.——.—	75.5	—.——.—	Zab	„	36—40	6 50	6 65
„	„ „	76.4	—.——.—	77.3	12 70—12 75	Tengeri bánáti	uj	75	6.40	6.45
„	„ „	78.3	12.85—12 95	79.2	13.——13 10	„ másnemü	„	73	6.35	6.40
„	„ „	80.	13.15—13.35	—.	—.——.—	„		„	—.—	—.—
„	pest-vidéki	74.6	—.——.—	75,5	—.——.—	Repcze káposzta . .		„	$17^2/_8$	$17^4/_8$
„	„ „	76.4	—.——.—	77.3	12 —12 05	bánáti . .		„	17.—	$17^2/_8$
„	„ „	78.3	12.10—12.15	79.2	12 20—12.25	Köles		„	5.60	6.—
„	„ „	80.	12.30—12.35	—.	—.——.—					
„	fehérmegyei	74.6	—.——.—	75.5	—.——.—					
„	„ „	76.4	—.——.—	77.3	12,70—12.75					
„	„ „	78 3	12.85—12.95	79.2	13 ——13 10					
„	„ „	80.	13.15—13.25	—.	—.——.—					
„	bácskai „	74.6	—.——.—	75.5	—.——.—					
„	„ „	76.4	—.——.—	77.3	—.——.—					
„	„ „	78.3	—.——.—	—	—.——.—					
„	„ „	80.	—.——.—	—	—.——.—					

Papirok:

Magy. vas. kölcs. 98 75
Földteh. kötv. m. 75.—
„ „ erd. 74 —
Szőlőd. välts. k. 75.50
Osztr. áll.-ad. $5^1/_2$ 62.40
E. m. ált. bizt. t. 1400.—
Által m. hitelb. 147.50

Kisb. földhitelint. 40.—
Pesti ker. bank 540.—
Pesti I. hazai 2160.—

Pénz-nemek:

Cs. és kir. arany 5.92—
Osztr.-m. 8 frt ar. 9 87—
20 frank. arany 9.87—
Osztr. és m. ezüst 108 75

Zongorák,

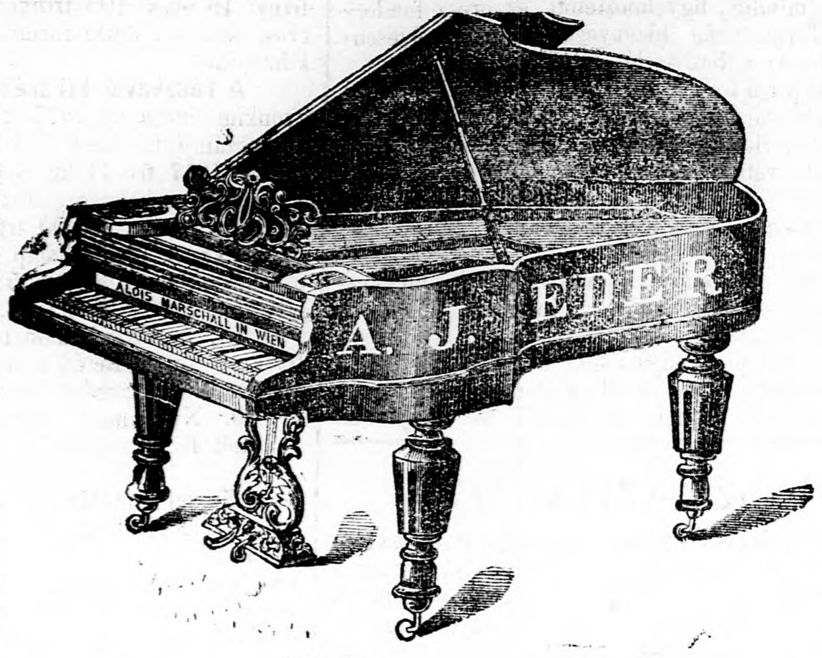

pianinok és harmoniumok, saját és más gyártmány, ujak, ugymint átjátszottak

kaphatók

ÉDER ANTAL GYULA

zongoragyár és gyári raktárában váczi-utcza 12. kis korona-utcza sarkán,
átjátszott zongorák ujak vételénél becseréltetnek, valamint minden e szakmába vágó javitás, zongoraszállitás, hangolás és csomagolások bármikor a legpontosabban és legolcsóbban teljesittetnek.
Átjátszott zongorák 60 frttól 260 frtig. — Uj zongorák 280 frttól 600 frtig.
éki kérdezősködésekre azonnal készséggel válaszolok és kivánatra árlapomat megküldöm

---

Lőpor,

fehér és fekete (svájczi és angol)

továbbá

robbanó por

(dynamit),

gyujtókanócz, gyutacs, töltények,
valamint minden néven nevezendő lő- és robbanó anyagok a legolcsóbban kaphatók

ÉDER

I. kir. lőpor-kereskedésében,

Budapesten,

Iroda : IV. kerület, váczi-utcza 12. szám alatt.
Fenáll 1850 óta.

Lőpor-árak :

1 kilo legfinomabb svájczi vadászpor dobozban . frt 2.20
1 „ angol fehér vadászpor vászon zacskóban . frt 4.60

A láda és bepakolási dij :

1 kilonál 25 kr., 2 kilonál 30 kr., 3 kilonál 40 kr, 5 kilonál 50 kr.

Megrendeléseknél az ár egyuttali megküldését kérném.

A hires 30 éves

valódi

szirmiai

zárda-

szilvoriumnak

egyedüli főraktára

BUDAPESTEN:

Eder Antal Gyula

zongora-üzletében

váczi-utcza 12. szám alatt létezik.

Ára nagy pezsgő-üvegben . . . 1 frt 20 kr.
pintes üvegben . . . 2 frt — kr.

Szétküldések, előpénz és utánvétel mellett, minden irányban mindenkor pontosan teljesittetnek.

A nyári idényre

ajánlja

ROTHBERGER JAKAB

cs. kir. udv. szállitó

URI-RUHA-RAKTÁRA.

Budapest, váczi-utcza és Kristóftér 2. sz.

a „Nagy Kristófnál",

a legelegánsabb és legolcsóbb uri ruhákban gazdag választéku készletét és pedig:

Nyári felöltők	8 frttól	fölfelé
Különlegességek felöltőkben	25 frttól	
Testhez álló kabátok	20 frttól	
Egész öltözetek	18 frttól	
Nyári nadrágok	5 frttól	

Továbbá minden kigondolható **egyenruha** és fiu-ruhaneműek. Régi ruhák ujakért becseréltetnek s kevésbé tehetősebbnek olcsón eladatnak.

KOLLARITS JÓZSEF és FIAI

legelső

kész fehérnemű, vászon, asztalnemű és szövött áru gyári raktárukban

az „YPSILANTI"-hoz

Budapesten, váczi-utcza 4. szám alatti áruházban

kaphatók

mindennemű kész férfi-, női és gyermekfehérnemüek, vásznak és asztalnemüek

a legnagyobb választékban és kitünő minőségben a legjutányosb árakon.

Férfi-ingek, rumburgi, hollandi vagy irlandi vászonból, darabja 2.50, 3, 3.50. 4.50, 5, 6, 7, 8, 10, 12 frt.
Férfi-ingek, himzettek, madapolamból, meile vászon, darabja 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14—20 frtig.
Férfi-madapolam-ingek, darabja 2.50, 3, 3.50, 4 frt.
Férfi szines ingek, 1.50, 2, 2.50, 3, frt. Két külön gallérral 2.50, 3 frt.
Férfi szines angol oxford-ingek, darabja 2.50, 4.75, két külön gallérral darabja 2, 2.80, 5 frt.
Férfi-gatyák, magyar, félmagyar vagy franczia szabásra, pamutból 1.20 1.30. 1.50, vászonból 1.50, 1.60, 1.75, 2. frt, rumburgi vászonból 2.25, 2,50, 3, 3 frt 50.
Férfi fehérharisnyák, pamutból fehér vagy szines tuczatja 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50, 8—14 frtig, czérnából, fehér tuczatja 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9 frt, 14 frtig, félharisnyák, fehéritetlen vászonból varrottak, tuczatja 4.50, 6. 7 frt.
Férfi zsebkendők, fehér vászon tuczatja 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 frt, 20 frtig.
Férfi zsebkendők, vászonból, fehér szines széllel 7, és 10 frt batisztból szines széllel 7 frt 8 frt 50, szines pamutzsebkendők dbja 30 kr. 35 kr, 40 kr. pamut batisztzsebkendők szines széllel, tuczatja 3 frt.
Férfi-gallérok, minden formában, legfinomabb tcztja 3 frt. 3 frt 50.
Férfi-kézelők, tuczatja, 12 pár 5 frt, 6 frt
Női ingek, rumburgi vászonból, sima, dbja 2 25, 2.50, 3, 3.50, 4. 5 ftig, slingelt 3 3.50, 4. 5 frtig franczia mellvarással és himzettek 3 50, 4.50, 5.50, 6, 7, 8, 15 frtig, madapolamból sima 1. 50, 2 frt. slingelt 2. 50.
Női háló-corzettek, madapolámból, egyszerüek 1. 30, 1. 50, diszitett 1. 75 2. 25, 2 50, 3. 3 50, 4, 4. 50, 5, 10 frtig.
Női-lábravalók, madapólamból, sima szegélyzett, dbja 1.60, slingelt 1. 90, diszitett 2 22. 2.25, 3. 3 50. 5 frtig.
Női alsószoknyák, madapolamból, szegélyekkel és diszitéssel, darabja 2 50. 3, 3.25, 3.50, 4, 4.50, 5, 15. frtig, uszálylyal 4, 5, 6, 7, 8, 20 frtig.
Női-harisnyák, pamutból kitünő minőségben tczatja 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 22 forintig. szinesek pamutból, párja 75, 80, 90, kr. 1 20, 1.30, 1.50, 3,50 krig.
Női-zsebkendők, fehér vászonból, teztja 2,50, 3, 3.50, 4, 5, 6, 7, 8, 16 frtig, angol czérnabatisztból, fehér, 3.50, 4, 4 50. 5, 6, 7, 8, 30 frtig.
Női franczia derékfüzők, (Mieder), dbja 1.30, 2, 30, 2.75, 3. 3.50, 4 frt 50 krig.
Fiu-ingek, 6 évesek számára madapolamból, dbja 1, 1.40, szines, 1 frt 25, 1.40, vászonból 2.10, 2.40, félmagyar gatyák 1.10, 1.20, **8 éveseknek** ingek madapolamból 1.10, 1.50, szinesek 1.25, 1.55, vászonból 2.20, 22.45, gatyák, 1.20, 1.40; **10 éveseknek,** madapolamból 1.25, 1.95, szinesek 1.60, 1.75, vászonból 2.30, 2 60, gatyák 1.35, 1 60, **12 éveseknek,** ingek madapolamból 1.30, 1.80, szinesek 1.65, 1 90, vászonbót 2 frt 40, 3. 3 50, gatyák 1.55, 1 80; **14 éveseknek** ingek madapolamból 1 frt 40, 1.90. szinesek 1.75, 2.10, vászonból 2.65, 3 15, 4 frt, gatyák 1.65, 2 trt; **16 éveseknek** madapolamból 1.50, 2.10, szinesek 1.75, 2.20, vászonból 3 frt, 3.50, 4. 4 50, gatyák 1,75 2 2 21
Kész fehérneműek leányok számára, minden nagyságban és minőségben, ugyszinte csecsemők számára, melyekről kivánatra árjegyzékünket bérmentesen beküldjük.
Továbbá ajánljuk nagy raktárunkat vászon és asztalnemüekben.
Rumburgi vászon, 42 méter (54 rőf) vége 23, 24, 25, 26. 27, 28, 30, 32, 35, 38, 40, 42, 45, 50, 120 frtig.
Hollandi vagy Irlandi vászon, 39 méter (50 rőf 22, 23. 24, 26, 28, 30. 32, 34, 38, 40, 45, 50 100 frtig.
Hollandi vászon, gyermek-fehérnemüekre és ágynemüekre $32^3/_4$ méter (45 rőf) vége 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 30, 50 frt.
Creas vászon, $23^1/_2$ méter (30 rőf) vége 10 50. 11, 11. 50, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 30 frtig.
Lepedő vászon egy szélben, 29 méter (30 rőf), 12 lepedőre vége 33, 36, 38, 40. 42, 44, 45, 48, 50, 100 frtig,
Fehér pamutcsinvat, ágynemüekre, 1 méter 38, 46, 48, 58 kr.
Madapolam vagy Chiffon, vége 25 méter (32 rőf) 6.75, 7.25, 7.75, 9.25, 11.25, 11.75, 12.25, 13 75, 16 75.
Szines kanavász, $23^1/_2$ méter (30 rőf) 9, 9.50, 10, 11, 12, 13, 14, 15 frt
Szines ruhaperkálok, dus választékban 1 méter 36, 38, 48, 50, 52, 54, 56 kr.
Vászonzsebkendők, hölgyek és urak számára, tuczatja 2.50, 3, 3 50, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10—20 frtig.
Törülközők, tiszta vászon, teztja 5 50, 5 80, 6, 6.90. 7 50, 8, 9, 10, 20 frt.
Asztal kendők, tiszta len, tuczatja 4, 4.50, 5, 5.50, 6.30, 7, 8, 9, frt, abraszok 6, 8, 10, 12, 18, 24 személyre, darabja 1 frt 90 krtól 14 frtig.
Damast asztali teriték, 6 személyre 5.50, 6, 6 50, 7, 7.50, 9, 10, 24 frtig, 12 személyre 12, 12 50, 13, 14 50, 15, 16, 18, 20, 40 frtig. 18 személyre 25, 23, 32. 48 frtig. 23 személyre 32. 34, 40, 50, 53, 75 frtig.
Kávéskendők, szines és fehér, drbja 3, 3.60 5, 5 50, 6, 11 frtig, csemege-kendők tuczatja 3, 3.50, 4.50, 5.53 krig.
Csipkefüggönyök. 1 ablakra 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5 50, 6 50, 7, 8, 9, 10, 15 frtig.
Ágyteritők, darabja 4 50, 5, 6, finom ripsből 9.50; **asztalteritők** 3.80, 4, 5 frt, ripsből 7 frt 50 kr.
Ágypokróczok, 4 50, 6 50, nagyobb 6, 6,50, 7.50, 8.50, 11, 14 forint 50 kr. **Menyasszonyi készlettekkel** 180 frttól 1000 frtig és feljebb, kész fehérnemü és vászonban a legszebb kiállitásban szolgálhatunk, ezekről árjegyzékünket kivánságra bérmentesen elküldjük.

Az áruk legjutányosban szabottak, s ha valami a megvett vagy rendelt tárgyakból akár mi oknál fogva tetszésre nem lenne, 14 nap alatt, ha az árszelvényünkkel el van látva,nemcsak szivesen kicseréltetik,de kivánságra az érte fizetett összeg is visszaadatik

Levél általi megrendelések még az nap, melyen érkeznek, különös figyelemmel és pontosan eszközöltetnek és csomagolási dijt nem számitunk.

Strobl, Baris és Kollerich

gazdasági gépgyára

Budapesten. IX. kerület 2 Nyul-utcza 14—16 sz. a.,

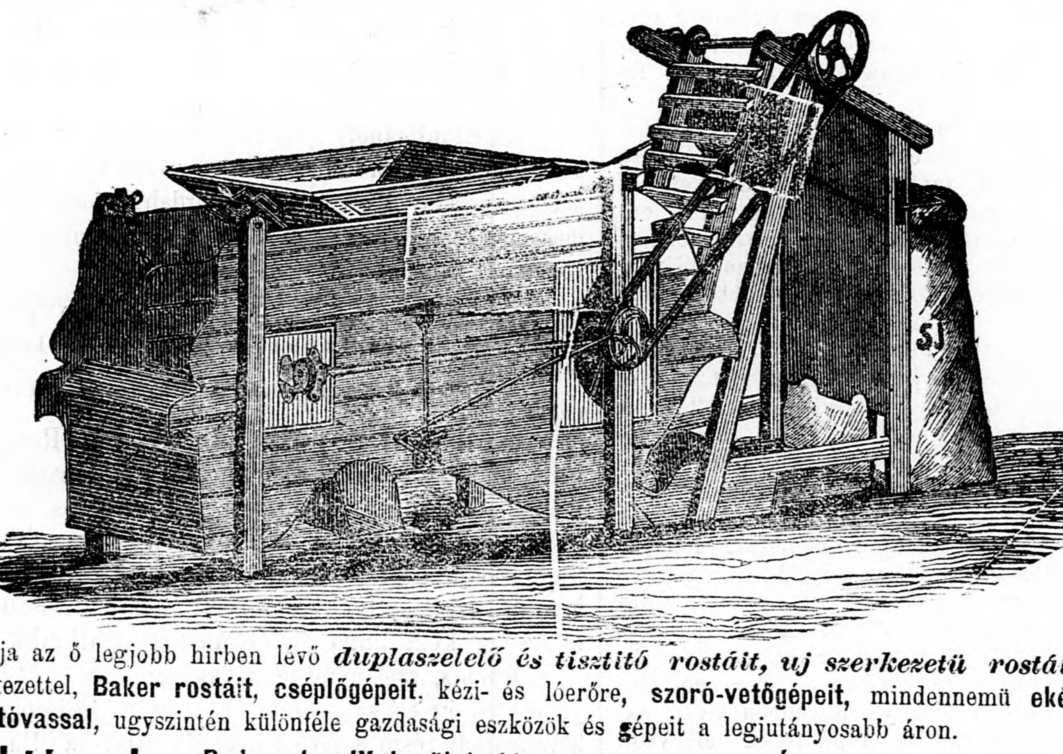

ajánlja az ő legjobb hirben lévő *duplaszelelő és tisztitó rostáit, uj szerkezetü rostáit* zsákoló szerkezettel, **Baker rostáit, cséplőgépeit**, kézi- és lóerőre, **szoró-vetőgépeit,** mindennemü **ekéit aczélszántóvassal,** ugyszintén különféle gazdasági eszközök és gépeit a legjutányosabb áron.

Raktárunk : Budapesten IX. kerület aldunasor KOLLERICH PÁL urnál.
Belgrádon MIJATOVITS ISTVÁN urnál.

RÖSER MIKLÓS

nyilvános polgári s

kereskedelmi iskolája s nevelőintézetében

(Budapest, országut 4., és ujvilág-utcza 15. sz)

a következő iskolai évben a rendes oktatás **szeptember hó 3-án veszi** kezdetét, a beiratások **augusztus hó 21-től kezdve** naponta történnek. Azon tanodai hallgatók, kik a legfelsőbb osztály végeztével a zár (érettségi) vizsgát jó sikerrel letették, az **egyéves önkénytes szolgálati** kedvezményben részesülnek. — **Az iskolai értesitvény kivánatra ingyen adatik.**

Szépirási tanfolyam.

Szünidejének második felét, e hó 30-dikától augusztus végeig — alólirott a kereskedelmi tudományok, gymnasiumok és reáliskolák azon tanulóinak szenteli, kik magyar és német irásukat meg akarják javitani, és kik az általánosan kedvelt franczia

ronde-irást

a legrövidebb idő alatt megtanulni akarják. A feltételek igen mérsékeltek.

REICH FÜLÖP,

a szépirás tanára a kereskedelmi iskolában, a nagy (3) korona-utczában 16. szám, Budapesten.

Lakása V., Fürdő-utcza 1. szám, 2-ik udv., I. em. 23. ajtó.

SCHOCH LAJOS

borkereskedő,

sugár-ut, 42-ik szám a.,

ajánlja a t. cz. közönségnek saját termésü **kis-tétényi borait, valamint** gazdag raktárát a legkitünőbb bel- és külföldi borokból.

Különösen ajánlja a következő palaczkborokat :

Fehér borok (palaczkonként)	kr.	**Csemege borok** (palaczkonként)	kr.
Somlai válogatott 1868-iki	—.80		
Magyarádi 1866-iki	—.80	Tokaji eszenczia	3.–
Kis-Tétényi rizling	—.80	„ asszu	3.–
Somlai 1872-iki	—.60	„ „	1.50–2.–
Ermelléki	—.40	Ménesi asszu	2.–
Kis-Tétény	—.35	Ruszti „	—.70
Kitünő asztali-borok ltrként	—.35	Szomorodni	1.–

Vörös borok (palaczkonként)	kr.	**Pezsgők.**	Comp	Carte	kr
Ménesi válogatott 1868-iki	1.—	Champion et			
„ 1874-iki	—.60	Blanche	1	palaczk	5.–
Egri válogatott	—.60	Jul. Champion	$^1/_2$	„	2.50
Sashegyi 1866-ik	—.50	Lagrilliere	1	„	3.–
Budai 1872-iki	—.45	Cambridge	$^1/_4$	„	1.25
Kis-Tétényi 1874-iki	—.45	Chanoine Fréres	$^1/_4$	„	1.15

A borok absolut tisztaságáról biztositék nyujtatik, és ennélfogva tokaji asszu-boraim, valamint régibb vörös-boraim is a legtekintélyesebb fővárosi orvosok bizonyitványai szerint orvosi használatra különösen ajánlhatók. Legalább 10 palaczk vételénél jelentékenyen leszállitott árak számittatnak. A palaczkok dbonként 5 krjával visszavétetnek.

Egyidejüleg ajánlom becses figyelmökbe azoknak, kik egy **pohár finom természetes bor mellett** üdülni szeretnek, üzlethelyiségemben, sugár-ut 42 szám alatt njonnan nyitott borcsarnokomat.

Levélbeli megrendelések pontos eszközlése.

Gyönyörü szép

női ruhakelmék

a legdúsabb választékban

bámulatos olcsón

megszerezhetők

HAMBURGER ADOLF

divatáru-raktárából

Budapest

koronaherczeg-utcza 8.

Minták ingyen és bérmentve.

2746

SALYCYLSAV-KÉSZITMÉNYEK,

pipere-czikkek.

Kielhauser H. okl. gyógyszerésztől és illatszer-gyárostól Gráczban.

A Salicyl-sav a drezdai dr. Heyden vegytani laboratoriumából, azon felette kedvező eredmények után, melyeket a dr. Kolbe, dr. Neubauer, dr. Wagner stb. tanár urak kisérletei előidéztek, már világhirt vivott ki magának mint erjedést és rothadást akadályzó anyag, és nemcsak fényesen érvényesül mindennemü belső bajok ellen, hanem czélirányos összetételben még felülmulhatlan óvószer a bőrre, hajra és fogakra nézve. Anticeptikus hatású különösen rendkivüli ; megakadályozza a sérült szervek rothadását, s ezzel együtt eltünik az azzal járó kellemetlen szag is.

Salycyl-toilette-szappan	darabnak ára	50 kr.
Salycyl-toilette-viz	„ „	70 „
Salycyl-fogpor	„ „	50 „
Salycyl-fogpép	„ „	60 „
Salycyl-szájviz	„ „	60 „
Salycyl-hajkenőcs	„ „	50 „
Salycyl-hintőpor (lábak izzadása ellen)	„ „	50 „

Főraktára Magyarországra nézve : TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél Budapesten, király-utcza 7. sz.

HIRDETÉSEK

e lap részére felvétetnek a

kiadóhivatalban

himző-utcza 1. sz.

Dr. Handler Mór

orvos-, sebésztudor-, szülész- és szemész,

gyógyit gyökeresen fényes és tartós siker biztositása mellett mindennemü

TITKOS betegségeket

1) az *önfertőzésnek* minden következményeit, ugymint

magömléseket,

az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolyást, különösen a

tehetetlenséget

(egyengült férfierőt):

2) ***hugycsőfolyásokat*** (még oly idülteket is,) a nemzőrészek **bujakóros fekélyeit** és **másodrendü bujakórt** minden alakjaiban és elcsufitásaiban ;
3) ***hugycsőszükületeket;***
4) friss és idült nyákfolyásokat **nőknél, az ugynevezett fehérfolyást,** és az onnan eredő

MAGTALANSÁGOT;

5) ***bőrkiütéseket;***
6) a **hugyhólyag betegségeit** és mindennemü **vizelési nehézségeket**

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és estve 7 órától 8-ig.

Lakik: Pesten, belváros, kigyó-utcza 2-ik szám a kigyó- és városház-utcza sarkán. (Rottenbiller-féle házban) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Dijjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

Ruggyanta tömlők utcza öntözésre.
Tizedmérlegek, zsákok, gabona takaróponyvák, malomkövek, selyem szitaszövetek.

Geittner és Rausch

raktárában

Budapest, váczi köruton 57. sz. alatt,

Gépszijak

Gummi-czikkek

Valódi gépolaj

Vizhatlan-ponyvák

csigasorok, körfürész-asztalok, körfürészek, emelőgépek, gabona ponyvák, malomkövek,

legolcsóbban kaphatók.

Kivánatra képes árjegyzékkel szolgálunk.

Malomszerek, furógépek csavarkulcsok, sürítő tapasz, vizmutató üvegek.

Kellékek, kazánhévcső-süritőgépek, csőtisztitó kefék, körfürészek, kazánhévcsövek, emelőgépek, gőzmozdonyfecskendők.

Alapos gyógyitás jod és higany szerek nélkül.

Titkos betegségeket

bármily nemüeket, különösen a

tehetetlenséget

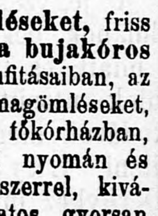

(elgyengült férfierőt),

továbbá **bőrbajokat, vizelési nehézségeket, hugycsőszükületeket,** friss és idült **nyákfolyást,** nőknél az ugynevezett **fehérfolyást, a bujakóros fekélyeit** és másodrendü bujakórt minden alakjaiban és elcsufitásaiban, az önfertőzés minden következményeit, mint ondófolyás, éjjeli **magömléseket,** sőt **a végképi tehetetlenséget** is, **katonai és polgári** főkórházban, mint a magángyakorlatban a legujabb tapasztalatok s buvárlatok nyomán és évek hosszu során át sok ezer esetben kipróbált egyszerü módszerrel, kiválóan tartós siker biztositása mellett, jod és higany nélkül bámulatos gyorsan s alaposan gyógyit (ujonnan keletkezetteket 48 óra alatt)

WEISS J.

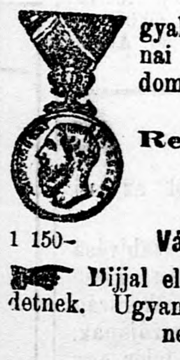

gyak. orvos, sebész és szülész, az itteni cs. k. katonai **főkorházban** volt osztályorvos, bel- és külföldi tudományos és humanitasi társaságok rendes és tiszteletbeli tagja, és több kitüntetés tulajdonosa.

Rendelő intézet: Budapest, belváros, uri-utcza 6. sz. bemenet a lépcsőn.

Naponkint délelőtt 7—10-ig, d. u. 1—4-ig, este 7—8-ig.

Várószoba minden egyes beteg részére elkülönitve.

1 150–

Dijjal ellátott levelekre azonnal válaszoltatik, és a gyógyszerek megküldetnek. Ugyanott kapható a hires mü: **„Az elgyengült férfierő"**, ennek soknemü okai és alapos gyógyitása. Ara 2 frt. 50 kr.

Budapest nyomatott Schlesinger és Wohlauer könyvnyomdájában. Rostélyutcza, (Károlykaszárnya) 8. sz.